

رساله به کولسیان

مشخصات رساله به کولسیان:

هدف:

رویارویی با خطاهایی که در کلیسا وجود داشت و روشن کردن این موضوع برای ایمانداران که آنها از هرچیزی که در مسیح به آن نیاز دارند، برخوردارند.

نویسنده:

پولس

گیرندگان:

کلیسای کولسی، شهری در آسیای صغیر و همه ایمانداران در هرجا.

تاریخ نگارش:

در حدود ۶۰م، از شهر روم طی مدتی که در آنجا زندانی بود.

علت نگارش:

پولس هیچوقت از کولسی دیدن نکرده بود. از قرار معلوم کلیسا را پافراس و دیگر کسانی که طی سفرهای بشارتی پولس به مسیح ایمان آورده بودند، بنیاد گذاشته بودند. با این حال، برخی از ایمانداران در تلاش برای تلفیق اصولی از بت پرستی و فلسفه های دنیوی با آموزه های مسیحی بودند. پولس با این تعالیم غلط مقابله می کند و کفایت مسیح را مورد تأکید قرار می دهد.

آیه کلیدی:

«در مسیح طبیعت و ذات الهی، به طور کامل، در یک بدن انسانی ظاهر شده است. بنابراین، وقتی مسیح را دارید، همه چیز دارید و وجود شما از حضور خدا لبریز است. مسیح درواقع حاکم



وقتی مربی از کار برکنار می شود، تیم ورزشی به زحمت می تواند پیش برود؛ وقتی لوله بنزین مسدود می شود، اتومبیل دیگر کار نمی کند؛ وقتی دو شاخه از پریز برق کشیده می شود، دیگر قدرتی در آن نیست؛ بدون سر بدن می میرد. چه برای رهبری کردن، چه برای قدرت دادن،

چه برای حیات بخشیدن، ارتباطات ضروری است!

کولسیان کتاب ارتباطات است. پولس از زندان در روم، برای رویارویی با معلمین دروغینی که در کلیسای

کولسی رخنه کرده بودند، این نامه را می نویسد. اختلاط، مشکل کولسیان بود، یعنی تلفیق عقایدی از دیگر فلسفه ها و مذاهب (از قبیل بت پرستی، دین یهود و نظریات یونانی) با حقیقت مسیحیت. بدعتی که از آن نتیجه شد، بعدها مکتب گنوستیکی (Gnosticism) نام گرفت که بر شناخت مخصوص (در یونانی Gnosis) تأکید می گذارد و خدا و نجات دهنده بودن مسیح را انکار می کرد. پولس برای رویارویی با این انحراف، بر الوهیت مسیح و مرگ فداکارانه او روی صلیب برای گناه، تأکید می کند. هر کسی فقط از طریق ارتباط با مسیح بوسیله ایمان می تواند حیات ابدی را بیابد و فقط از طریق ارتباط دائمی با او می تواند قدرت زندگی کردن را پیدا کند. مسیح تجسم خدا و تنها «راه» آشتی با خدای پدر است. پولس همچنین بر ارتباط ایمانداران با یکدیگر به عنوان بدن مسیح روی زمین تکیه می کند.

مقدمه نامه پولس به کولسیان شامل سلام و درود، شکرگزاری و دعا برای خواهران و برادرانی است که در مسیح هستند تا ایشان حکمت روحانی و قدرت داشته باشند (۱:۱-۱۲). او سپس وارد بحث تعلیمی در مورد شخصیت و کار مسیح می شود (۱۳:۱-۲۳) و بیان می کند که مسیح «چهره دیدنی خدای نادیده» (۱۵:۱)، «خالق» (۱۶:۱)، «سر بدن یعنی کلیسا» (۱۸:۱) و «نخستین فردی که پس از مرگ زنده شد» (۱۸:۱) می باشد. مرگ او بر روی صلیب این امکان را برای ما فراهم آورد که در حضور خدا بایستیم (۲۲:۱).

سپس پولس توضیح می دهد که چطور تعلیم دنیوی در مقایسه با نقشه خدا پوچ است و از کولسیان دعوت می کند تا راه حل های توخالی را نپذیرند و در اتحاد با مسیح زندگی کنند (۲۳:۱ - ۲۳:۲).

پولس پس از این زمینه پردازی الهیاتی، به مسائل عملی می پردازد، یعنی این نکته که الوهیت، مرگ و قیام عیسی چه معنایی باید برای همه ایمانداران داشته باشد (۱:۳-۶:۴). از آنجایی که شکی در سرنوشت ابدی خود نداریم، همه افکار ما باید ملکوتی باشد (۱:۳-۴)، نباید ذکری از ناپاکی های جنسی و دیگر شهوت های دنیوی در میان ما باشد (۵:۳-۸)، و راستی، محبت و صلح باید مشخصه زندگی ما باشد (۹:۳-۱۵). محبت ما نسبت به مسیح باید همچنین تبدیل به محبت نسبت به دیگران شود، یعنی نسبت به دوستان، بقیه ایمانداران، همسر، فرزندان و والدین (۱۶:۳-۱:۴).

بر تمامی ریاست‌ها و قدرت‌هاست» (۱۰ و ۹:۲).

افراد مهم:

پولس، تیموتائوس، تیخیکوس، اونیسیموس، مرقس، اپافراس

محل‌های مهم:

کولسی، لائودیکه (۱۶ و ۱۵:۴)

جنبه‌های خاص:

مسیح به‌عنوان کسی که برتری مطلق دارد و به‌تنهایی کفایت می‌کند، معرفی می‌شود. نامه به کولسیان شباهت‌هایی با افسسیان دارد، شاید به این دلیل که تقریباً همزمان نوشته شده‌اند، اما کولسیان بر موضوع متفاوتی تکیه دارد.

علاوه بر این، ما باید همواره از طریق دعا، با خدا رابطه داشته باشیم (۴-۲:۴)، و باید از هر فرصتی برای اعلام پیام انجیل به دیگران استفاده کنیم (۶ و ۵:۴). ما در مسیح همه چیزهایی را که برای نجات و زندگی مسیحی لازم است، داریم.

پولس احتمالاً هیچوقت از کولسی دیدن نکرده بود؛ به همین دلیل نامه را با سخن شخصی در مورد روابط مشترک مسیحیان خاتمه می‌دهد تا سرمشق زنده‌ای درباره روابط اعضا بدن مسیح به دست دهد.

کولسیان را با این دید بخوانید که برای کلیسای درحال جنگ قرن اول نوشته شد، اما آن را به‌خاطر حقایق آن نیز که مربوط به همه زمانها می‌شود، بخوانید. با خواندن این رساله، به درک تازه‌ای از مسیح به‌عنوان کسی که پری خدا در او بود و به‌عنوان **تنها** منبع برای زندگی مسیحی، نائل آیید.

تقسیم‌بندی کلی

۱- کاری که مسیح انجام داده است

(۱-۱:۱ - ۲۳:۲)

۲- کاری که مسیحیان باید انجام دهند

(۱-۱:۳ - ۱۸:۴)

در این نامه پولس به وضوح تعلیم می‌دهد که مسیح جرمه گناهان ما را پرداخته، ما را با خدا آشتی داده است و الگو و قدرت برای رشد روحانی را به ما می‌دهد. وقتی پی به ذات او می‌بریم، می‌فهمیم که باید به چه شخصیتی مبدل شویم. از آنجایی که مسیح خداوند تمامی خلقت است، ما باید او را در رأس و خداوند زندگی خود قرار دهیم. از آنجایی که مسیح سر بدن یعنی سر کلیسایش می‌باشد، ما باید در رابطه ناگستنی خود با او غنی‌تر شویم.

موضوعات مهم

موضوع

توضیحات

اهمیت

مسیح خداست

عیسی مسیح خدایی است که در جسم ظاهر شد؛ او خداوند تمامی خلقت و خداوند خلقت جدید می‌باشد. او تجلی خدای نادیده است. او ابدی، ازلی، قادر متعال و با خدا برابر است. او مافوق همه و کامل است.

از آنجایی که مسیح مافوق همه است، زندگی ما باید بر مسیح متمرکز باشد. شناختن او به عنوان خدا به این معناست که رابطه با او را حیاتی‌ترین موضوع بدانیم و خواسته‌های او در اولویت زندگی ما باشد.

مسیح سر کلیساست

چون مسیح خداست، از اینرو سر کلیسا یعنی ایمانداران واقعی است. او بانی، رهبر، و برترین قدرت روی زمین است. او مستحق است که جای نخست را در تمام افکار و فعالیت‌های ما داشته باشد.

برای اینکه او را به عنوان سر خود بشناسیم، باید رهبری او را در هر کار یا فکری که می‌کنیم، بپذیریم. وفاداری نسبت به هیچ فرد، گروه، یا کلیسایی نباید بیش از وفاداری ما نسبت به مسیح باشد.

اتحاد با مسیح

به‌خاطر اینکه مسیح گناهان ما را بخشوده و ما را با خدا آشتی داده است، چنان اتحادی با مسیح داریم که هرگز گسیخته نخواهد شد. ما در رابطه‌ای که با او از طریق ایمان برقرار می‌کنیم، خود را در مرگ، دفن و قیام او شریک می‌دانیم.

ما باید در تماس و رابطه دائمی با خدا زندگی کنیم. در این صورت همه ما با مسیح و با یکدیگر یکی می‌شویم.

مذهب انسانی

معلمین دروغین بدعتی را ترویج می‌کردند که بر قوانین ساخته و پرداخته انسان تأکید داشت (شریعت‌گرایی). آنها همچنین در پی رشد روحانی از طریق زهد و عرفان بودند. به دنبال زهد و عرفان و در پی تلاشهای خودمحو‌رانه آنها، غرور بوجود آمد.

ما نباید به عقاید شخصی خود بچسبیم و بکوشیم آنها را با مسیحیت تلفیق کنیم. و نباید بگذاریم عطش ما برای به دست آوردن تجربیات بیشتر مسیحی، باعث شود که به یک معلم، یک گروه، یا یک سیستم فکری بیش از خود مسیح ایمان داشته باشیم. مسیح امید ما و منبع حقیقی حکمت ماست.

۱- کاری که مسیح کرده است

از طرف من، پولس، که خدا برای خدمت به عیسی مسیح برگزیده،
و از طرف برادر ما تیموتائوس،

۱:۱
افس ۱:۱

بدعتی که در کولسی بوجود آمده بود	بدعت	محل آیات	پاسخ پولس
پولس جواب محکمی به جنبه‌های مختلف تعلیم نادرستی که در کولسی ایجاد شده بود و کلیسا را تهدید می‌کرد، می‌دهد. این بدعت متشکل از عناصر متعددی، برگرفته از بدعت‌های متفاوت بود، به‌طوری که بعضی از قسمت‌های آن در تضاد با یکدیگر بودند (همانطور که در جدول هم دیده می‌شود).	روح خوب است؛ ماده شتر است. شخص برای اینکه نجات بیابد یا به کمال برسد، باید مراسم و آیینهای مذهبی را به‌جا آورد و تابع محدودیت‌های آن باشد. شخص باید جسم خود را تحت فشار قرار دهد و به سختی در ریاضت زندگی کند. باید فرشتگان را پرستش کرد. مسیح نمی‌تواند هم انسان باشد و هم الوهیت داشته باشد. ما برای اینکه نجات بیابیم یا پاک شویم، باید به «شناختی سزی» دست یابیم که دستیابی به آن برای همه امکان‌پذیر نیست. شخص باید پای‌بند حکمت انسانی، سنت، و فلسفه باشد. حتی بهتر است نظریات چند مذهب را با هم تلفیق کنیم. بی‌بندوباری هیچ عیبی ندارد.	۱۵:۱-۲۰ ۱۱:۲، ۱۶-۲۳ ۱۱:۳ ۲۰:۲-۲۳ ۱۸:۲ ۱۵:۱-۲۰؛ ۲:۳ و ۲ ۱۸:۲، ۲۰ ۸:۴-۱۰ ۱۵:۳-۱۷ ۱۰:۲ ۱۱:۳-۱۱	خدا آسمان و زمین را برای جلال خود آفرید. تمام اینها فقط سایه‌ای بودند که با آمدن مسیح محو شدند. مسیح هر آن چیزی است که برای نجات یافتن لازم می‌باشد. این کار کمکی به تسلط بر افکار و هوسهای ناپاک نمی‌کند، بلکه به غرور می‌انجامد. فرشتگان را نباید پرستید، فقط مسیح شایسته پرستش است. مسیح، خدای در جسم است؛ او ابدی و سر بدن است، در همه چیز مقام نخست را دارد، او برترین است. راز خدا مسیح است، و برای همه آشکار شده است. این چیزها به تنهایی می‌تواند گمراه‌کننده و پوچ باشد چون منشأ انسانی دارد؛ به‌جای اینها ما باید تعالیم مسیح را به خاطر آوریم و از دستورات او به‌عنوان حاکم کل پیروی کنیم. وقتی مسیح را دارید، همه چیز دارید؛ او به تنهایی کفایت می‌کند. خود را از گناه و ناپاکی آزاد کنید چون شما را خدا برگزیده است و باید زندگی جدید را طوری در پیش بگیرید که نمونه‌ای از خداوند عیسی باشید.

نوشتن داشت و می‌توانست هر کسی را که بخواهد، ملاقات کند.

۱:۱ همکاری پولس و تیموتائوس در دیگر نامه‌های عهدجدید هم قید شده است: دوم قرنتیان، فیلیپیان، اول و دوم تسالونیکیان و فلیمون. پولس همچنین دو نامه هم به تیموتائوس نوشت (۲ و ۱ تیموتائوس). جهت کسب

۱:۱ کولسیان، فیلیپیان، افسسیان و فلیمون، رسالات زندان نامیده می‌شوند چون پولس آنها را از زندان و از روم نوشت. این زندان درواقع خانه‌ای بود که پولس در آن در تمام اوقات زیر نظر یک محافظ قرار داشت (شاید او را به یک سرباز بسته بودند). اما آزادی‌هایی به او داده بودند که به بسیاری از زندانی‌ها نمی‌دادند: او اجازه نامه

۲:۱
روم ۷:۱

به برادران وفادار مسیحی ما که در شهر کولسی می‌باشند. از درگاه پدرمان خدا و خداوندان عیسی مسیح، طالب رحمت و آرامش برای شما هستیم.

دعای پولس برای ایمانداران کولسی

۴:۱
افس ۱۵:۱
۵:۱
افس ۱۳:۱
۱ پتر ۴:۱

۳ هرگاه برای شما دعا می‌کنیم، ابتدا خدا را که پدر خداوند ما عیسی مسیح است، برای وجود شما شکر می‌کنیم،^۴ زیرا شنیده‌ایم که چه ایمان استواری به خداوند دارید و چه محبت عمیقی به ایمانداران او نشان می‌دهید.^۵ علت این ایمان و محبت شما اینست که از همان ابتدا که پیغام راستین انجیل را شنیدید، به شادیهای آسمانی دل بستید.^۶ این پیغام، از روزی که آن را شنیدید و از لطف عظیم خدا نسبت به گناهکاران آگاهی یافتید، زندگی شما را دگرگون کرد. اکنون همین پیغام به سراسر دنیا رسیده است و در همه جا زندگی مردم را دگرگون می‌سازد.

به ۴:۲). گنوستیکی‌ها اعتقاد داشتند که مورد قبول خدا واقع شدن، به شناخت مخصوصی نیاز دارد؛ با اینکه مسیحی بودند، اما از نظر آنها مسیح تنها راه نجات نبود (۲:۱۰). از این رو پولس در مقدمه سخنانش، کولسیان را به‌خاطر ایمان، امید و محبت آنها – سه اصل اساسی مسیحیت (اقرنتیان ۱۳:۱۳) – تحسین می‌کند. او عمداً به‌خاطر این بدعت، از هر نوع اشاره‌ای به شناخت خودداری می‌کند. چیزی که شخص را مسیحی می‌کند، شناخت او نیست بلکه آن کسی است که نسبت به او شناخت دارد. داشتن شناخت نسبت به مسیح یعنی شناخت نسبت به خدا.

۶:۱ پولس هر جا که می‌رفت، انجیل را به همه موعظه می‌کرد، به جماعت‌های یونانی‌زبان، به رهبران یهودی که با او ضدیت داشتند، و حتی به محافظان رومی‌اش. هر وقت مردم به پیام او ایمان می‌آوردند، زندگی‌شان تغییر می‌کرد. کلام خدا فقط برای بالا بردن اطلاعات ما نیست، بلکه برای تبدیل ماست! مسیحی شدن به معنای صرفاً تغییر رفتار و عادت‌ها یا مصمم شدن در انجام اعمال درست نیست، بلکه به معنای شروع رابطه‌ای کاملاً جدید با خداست. در ایمان تازه، هدف و مسیر زندگی ایمانداران تغییر می‌کند و ایشان اعمال و رفتار تازه‌ای را در پیش می‌گیرند. آنها دیگر در پی تأمین نیازهای خود نیستند، بلکه به فکر خدمت به خدا می‌باشند. آیا می‌توانید به قسمت‌هایی از زندگی‌تان اشاره کنید که با شنیدن کلام خدا دگرگون شده است، یا به مواردی اشاره کنید که باید در آنها تغییر کنید؟

اطلاعات بیشتر درباره این دو مرد که بزرگترین مبشرین کلیسای اولیه بودند، مراجعه کنید به تاریخچه زندگی پولس در اعمال فصل ۹ و تاریخچه زندگی تیموتائوس در اول تیموتائوس.

۱:۱ شهر کولسی در ۱۶۰ کیلومتری شرق افسس، کنار رودخانه لیکوس قرار داشت. کولسی مانند شهر مجاورش، یعنی لائودیکیه، متنفذ نبود اما به‌عنوان یک مرکز تجاری، محلی برای تبادل عقاید و تماس مذاهب بود. کولسی جمعیت زیادی از یهودیان را در خود جای داده بود. تقریباً ۲۰۰ سال پیش از میلاد مسیح، به‌خاطر جفا از سوی آنتیوخوس سوم و چهارم، بسیاری از یهودیان مجبور شدند از اورشلیم به کولسی متواری شوند. کلیسای کولسی را اپافراس (۷:۱)، یکی از ایماندارانی که پولس او را به سوی مسیح هدایت کرده بود، بنیاد گذاشت. پولس هنوز این کلیسا را ملاقات نکرده بود. هدف پولس از نوشتن این نامه، رد یک تعلیم نادرست درباره مسیح بود که باعث اغتشاش بین مسیحیان آنجا شده بود.

۳و۲:۱ در زمان پولس نامه‌ها غالباً با نام نویسنده و بدنبال آن با طلب برکت شروع می‌شد. پولس معمولاً برخی عناصر مسیحی را نیز به تحیات خود اضافه می‌کرد، تا دعوتی را که خدا از او برای انتشار پیام انجیل کرده بود، به آنها یادآور شود، و تأکید کند که اقتدار سخنانش از خدا نشأت می‌گیرد و خدا را به‌خاطر برکاتش شکر کند.

۵و۴:۱ در سراسر نامه، پولس با بدعت گنوستیکی بشدت مقابله می‌کند (مراجعه کنید به توضیحات مربوط

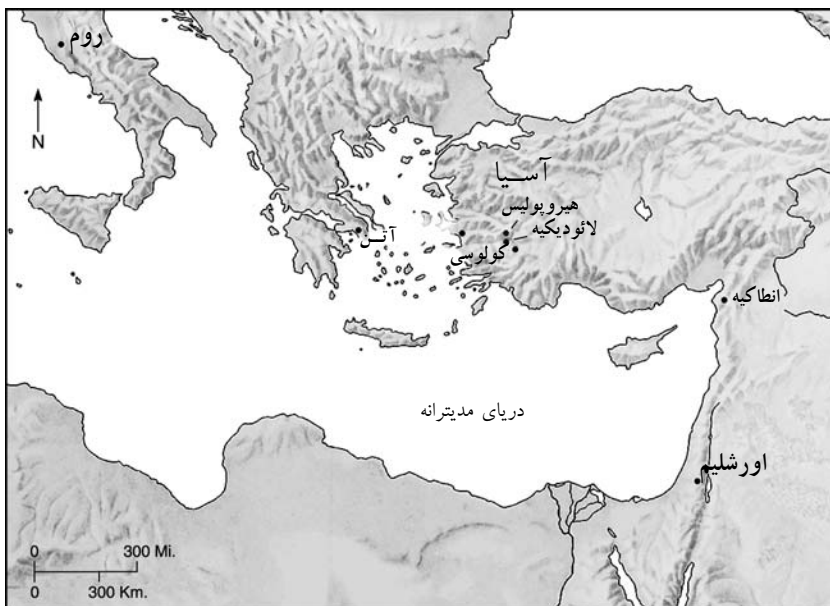
^۷ خدمتگزار امین عیسی مسیح، یعنی اپافراس که پیغام انجیل را به شما رساند و اکنون از طرف شما با ما همکار و همخدمت است،^۸ ما را آگاه ساخت که روح القدس چه محبت عمیقی در دل شما نسبت به دیگران قرار داده است. ^۹ بنابراین، از آن روز که این خبر را شنیدیم، دائماً دعا می کنیم و از خدا می طلبیم که به شما یاری کند تا خواست و اراده او را دریابید، و به شما حکمت عطا

۷:۱
کول ۱۲:۴ و ۱۳
فلیم ۲۳

۹:۱
روم ۲:۱۲
افس ۱:۱۵-۱۷

موقعیت جغرافیایی

کولسی
شکی نیست که پولس طی سفر سوم در بشارت‌اش در لائودیکیه بوده، چون این شهر بر سر راه اصلی به افسس واقع است، اما او هیچوقت به کولسی نرفته بود. کولسی گرچه شهری بود بزرگ با جمعیتی قابل ملاحظه، اما از شهرهای مجاورش، لائودیکیه و هیراپولیس کوچکتر و کم‌اهمیت‌تر بود.



رومیان ۵:۵؛ اقرنتیان فصل ۱۳). مسیحیان هیچ عذری برای نداشتن محبت نسبت به یکدیگر ندارند، چون محبت مسیحی یک احساس نیست بلکه تصمیمی است برای نشان دادن بیشترین علاقه به دیگران.

۹:۱-۱۴ پولس بدعتی را در کلیسای کولسی که صورت ابتدایی عقیده **گنوستیکی** بود، بر ملا می کند (برای کسب اطلاعات بیشتر مراجعه کنید به توضیحات مربوط به ۴:۲). گنوستیکی‌ها به فزونی شناخت بها می دهند، اما پولس خاطرنشان می کند که شناخت به خودی خود ارزشی ندارد. هر چیز ارزشمند باید به یک زندگی دگرگون شده و درست منتهی شود. دعای پولس برای کولسیان (۹:۱-۱۴) دو جنبه دارد، یکی اینکه آنها اراده خدا را دریابند و اینکه قدرت **انجام** اراده او را هم داشته باشند. شناخت نباید فقط رو به فزونی بگذارد؛ شناخت باید به زندگی ما جهت بدهد. پولس از خدا می خواهد تا کولسیان حکیم باشند تا به این وسیله از شناختی که داشتند، استفاده کنند. شناخت داشتن نسبت به خدا سزای نیست که فقط معدودی بتوانند آن را کشف کنند،

۷:۱ احتمالاً وقتی که پولس در افسس اقامت داشت، اپافراس کلیسای کولسی را تأسیس کرده بود (اعمال ۱۹:۱۰). شاید او در افسس به مسیح ایمان آورده بود و بعد، به زادگاهش، کولسی باز گشته بود. به چند دلیل اپافراس از روم دیدن کرد و در مدتی که در آنجا بود، پولس را در جریان مشکل کولسیان در مورد بدعتی که بوجود آمده بود، گذاشت. این موضوع پولس را به نوشتن این نامه وا داشت. در فلیمون ۲۳:۱ نیز به اپافراس اشاره شده است (کلیسای کولسی در خانه فلیمون تشکیل می شد).

۸:۱ مسیحیان با محبت کردن به یکدیگر، می توانند تأثیری بگذارند که از حد همسایگان و جامعه شان فراتر رود. داشتن محبت مسیحی نسبت به دیگران از روح القدس نشأت می گیرد (مراجعه کنید به غلاطیان ۵:۲۲). کتاب مقدس از محبت فقط به عنوان یک احساس سخن نمی گوید، بلکه به عنوان یک عمل و رفتار. محبت محصول جانبی زندگی جدید ما در مسیح است (مراجعه کنید به

فرماید تا امور روحانی را درک کنید؛^{۱۰} تا به این ترتیب زندگی شما همواره مورد پسند خداوند و باعث جلال او باشد و همیشه به انجام اعمال نیک مشغول باشید و هر روز خدا را بهتر بشناسید.^{۱۱} همچنین، دعا می‌کنیم که از قدرت عظیم خدا لبریز شوید تا بدون توجه به مشکلات زندگی، همیشه با شادی پیش روید،^{۱۲} و همواره پدر آسمانی را سپاس گوید که ما را شایسته آن ساخت تا در برکات و امتیازات آنانی که در عالم نور زندگی می‌کنند، شریک شویم.^{۱۳} او ما را از دنیای تاریک شیطان نجات داد و به ملکوت فرزند عزیزش منتقل ساخت،^{۱۴} همان فرزندی که ما را به قیمت خون خود آزاد کرد و گناهانمان را بخشید.

شخصیت و کار مسیح

^{۱۵}مسیح چهره دیدنی خدای نادیده است. او فرزند خداست و بر تمام موجودات

۱۰:۱
یو ۱۶:۱۵
افس ۱:۴
۱ تس ۲:۱۲ : ۱:۴
۱۱:۱
اعما ۴۱:۵
افس ۳:۱۶، ۲۰
۱۲:۱
اعما ۱۸:۲۶
افس ۱:۱ : ۱۱:۲۰
۱۳:۱
اعما ۱۸:۲۶
عبر ۴:۱۵ و ۴:۱۵
۱۴:۱
افس ۱:۷
۱۵:۱
یو ۱:۱ : ۱۸:۱۴ : ۹:۱۴
۲ قرن ۴:۴
مکا ۱۴:۳

چگونه برای دیگر مسیحیان دعا کنیم؟

- ۱- به‌خاطر ایمان و زندگی دگرگون شده آنها، خدا را شکر کنید (۳:۱)
- ۲- از خدا بخواهید تا به آنها کمک کند اراده‌اش را در یابند (۹:۱)
- ۳- از خدا بخواهید تا به آنها درک عمیق روحانی بدهد (۹:۱)
- ۴- از خدا بخواهید تا به آنها کمک کند برای او زندگی کنند (۱۰:۱)
- ۵- از خدا بخواهید تا کمک کند شناخت بیشتری از او داشته باشند (۱۰:۱)
- ۶- از خدا بخواهید تا به آنها قدرت بدهد تا مشکلات را تحمل کنند (۱۱:۱)
- ۷- از خدا بخواهید تا آنها را از شادی، قدرت، و شکرگزاری پر سازد (۱۱:۱)

اگر شما به این طریق دعا کنید، دعای شما چه تعداد از مردم را تحت تأثیر قرار خواهد داد؟

نمی‌شدند، می‌ترسیدند، اما پولس می‌گوید که ایمانداران واقعی از تاریکی به نور، از بردگی به آزادی، از گناه به آمرزش، و از قدرت شیطان به قدرت خدا منتقل شده‌اند. خدا ما را از دنیای تاریک و طغیان‌گر نجات داده است تا پادشاه راستی را خدمت کنیم.

۱۴:۱ پولس در آیات ۱۲-۱۴، پنج امتیازی را که خدا به هنگام مرگ مسیح بر روی صلیب، برای ما منظور داشت، نام می‌برد: (۱) ما را شایسته آن ساخت تا در ملکوت او شریک باشیم (همچنین مراجعه کنید به ۲ قرنتیان ۵:۲۱)؛ (۲) ما را از سلطه شیطان رهایی داد و فرزندان خود ساخت (همچنین مراجعه کنید به ۱۵:۲)؛ (۳) ما را به ملکوت ابدی خود منتقل کرد (همچنین مراجعه کنید به افسسیان ۵:۱۰ و ۶)؛ (۴) آزادی ما را از گناه و از داوری فراهم ساخت (همچنین مراجعه کنید به عبرانیان ۹:۱۲)؛ و (۵) او تمام گناهان ما را بخشید (همچنین مراجعه کنید به افسسیان ۷:۱).

۱۵:۱-۲۳ مسیحیان کولسی برداشتهای نادرستی از مسیح داشتند که پولس صریحاً آنها را رد می‌کند: (۱) آنها معتقد بودند که ماده‌شتر است، از این رو می‌گفتند که خدا در قالب

بلکه برای همه آشکار شده است. خدا از ما می‌خواهد که نه فقط چیزهای بیشتری درباره او بیاموزیم، بلکه همچنین برای او زندگی کنیم و اراده او را به‌جا آوریم.

۹:۱-۱۴ بعضی اوقات نمی‌دانیم چطور برای مبشرین و رهبران دیگری که هیچوقت ندیده‌ایم، دعا کنیم. پولس هرگز کولسیان را ملاقات نکرده بود، اما وفادارانه برای آنها دعا می‌کرد. از دعای پولس فرا می‌گیریم که چطور برای دیگران دعا کنیم، چه برای کسانی که می‌شناسیم و چه اشخاصی که نمی‌شناسیم. ما می‌توانیم بطلبیم که آنها (۱) اراده خدا را در یابند، (۲) حکمت روحانی داشته باشند، (۳) زندگی آنها مورد پسند خدا و باعث جلال او باشد، (۴) اعمال نیک انجام دهند، (۵) خدا را بهتر بشناسند، (۶) از قدرت خدا لبریز شوند، (۷) با ایمان مشکلات را تحمل کنند، (۸) همیشه از شادی مسیح پر باشند و (۹) همواره خدا را سپاس گویند. این نیازهای اساسی در همه ایمانداران مشترک است. وقتی نمی‌دانید چطور برای کسی دعا کنید، نمونه دعای پولس را برای کولسیان به‌خاطر آورید.

۱۳:۱ کولسیان از نیروهای تاریکی که به چشم دیده

برتری دارد.^{۱۶} در واقع، تمام هستی بوسیله عیسی مسیح بوجود آمد، یعنی هر آنچه در آسمان و بر زمین است، دیدنی و نادیدنی؛ عالم روحانی با فرمانروایان و تاج و تخت ایشان، و فرماندهان و بزرگانشان، همه بوسیله مسیح و برای جلال او آفریده شدند.^{۱۷} پیش از آنکه چیزی بوجود آید، او وجود داشت، و قدرت اوست که عالم هستی را حفظ می‌کند.^{۱۸} او سر این بدن یعنی کلیساست، کلیسایی که از مجموع مؤمنین او تشکیل شده است. او نخستین فردی است که پس از مرگ زنده شد و ثابت کرد که در هر چیز مقام نخست را دارد؛^{۱۹} زیرا خدا اراده فرمود که الوهیت کامل او در وجود فرزندش قرار گیرد.^{۲۰} در اثر کاری که مسیح در حق ما انجام داد، خدا راهی مهیا کرد تا همه چیز را، چه در آسمان و چه بر زمین، بسوی خود باز آورد؛ جانبازی مسیح بر روی

۱۶:۱

یو ۱:۳

عبر ۱:۲

۱۷:۱

یو ۱:۲ و ۵۸:۸

۱۸:۱

افس ۱:۲۲ و ۲۳

۱۹:۱

یو ۱:۱۶

کول ۲:۹

۱۶:۱ از آنجایی که معلمین دروغین اعتقاد داشتند که دنیای مادی شر است، فکر می‌کردند که خدا خودش نمی‌توانسته آن را خلق کرده باشد. آنها استدلال می‌کردند که اگر مسیح خداست، خدا بودن او فقط در حوزه عالم روحانی است. اما پولس توضیح می‌دهد که هم عالم روحانی و هم عالم مادی را مسیح خلق کرده است و خود او بر هر دو آنها تسلط دارد. او هیچ همتا و رقیبی ندارد. برای کسب اطلاعات بیشتر در مورد ارتباط بین وجود مادی و معنوی خود، مراجعه کنید به توضیحات مربوط به اقرنتیان ۱۲:۶ و ۱۳.

۱۸:۱ قیام مسیح، خداوندی او را بر دنیای مادی ثابت کرد. تمام کسانی که به مسیح ایمان دارند نیز مرگ را شکست خواهند داد و دوباره برخوانند خواست تا برای ابد با مسیح زندگی کنند (اقرنتیان ۲۰:۱۵)؛ ۱ تسالونیکیان ۴:۱۴. برای اینکه بیشتر از اهمیت قیام مسیح مطلع شوید، مراجعه کنید به توضیحات مربوط به لوقا ۲۴:۷ و ۷.

۱۹:۱ مسیح خدای کامل است (مراجعه کنید به توضیحات مربوط به فیلیپیان ۵:۲-۷). مسیح همیشه خدا بوده است و همیشه خدا خواهد بود.

۲۰:۱ مرگ مسیح راهی را برای همه مردم مهیا کرد تا از آن طریق نزد خدا بیایند. مرگ مسیح گناهی را که ما را از برقرار کردن یک رابطه صحیح با خالقمان باز می‌داشت، زدود. این به آن معنا نیست که همه نجات پیدا کرده‌اند، بلکه به این معنی است که راه برای هر کسی که برای نجات پیدا کردن به مسیح ایمان بیاورد، آماده شده است. خدا نجات را به همه کسانی ارزانی می‌دارد که با ایمان می‌پذیرند که مرگ مسیح برای شخص خود آنها است.

بدن انسانی و بصورت یک انسان واقعی به جهان نیامده است. پولس بیان می‌کند که مسیح چهره دیدنی خداست، خود خداست، و با وجود این، به‌عنوان یک انسان روی صلیب مرد. (۲) آنها معتقد بودند که خدا جهان را خلق نکرده است چون او نمی‌توانسته شر را بیافریند. پولس می‌گوید عیسی مسیح که خدای در جسم بود، هم خالق زمین و هم خالق آسمان است. (۳) آنها می‌گفتند که مسیح فرزند یگانه خدا نیست، بلکه یکی از چندین واسطه بین خدا و مردم است. پولس شرح می‌دهد که مسیح قبل از هر چیز وجود داشت و اولین کسی است که از مردگان بر خاست. (۴) آنها با تأکید بر این نکته که مردم با شناخت سزای و خاص می‌توانند خدا را پیدا کنند، از پذیرفتن مسیح به‌عنوان سرچشمه نجات امتناع می‌کردند. پولس اذعان می‌دارد که شخص تنها بوسیله مسیح می‌تواند نجات بیابد.

۱۵:۱ و ۱۶ این قسمت یکی از قوی‌ترین بیانات درباره الوهیت مسیح است که در تمام کتاب مقدس یافت می‌شود. عیسی نه فقط با خدا برابر است (فیلیپیان ۲:۶)، بلکه خداست (یوحنا ۱۰:۳۸، ۱۲:۴۵؛ ۱۴-۱۱). او نه تنها خدا را منعکس می‌کند، بلکه او را برای ما آشکار می‌سازد (یوحنا ۱:۱۸؛ ۱۴:۹). او از آسمان آمد، نه از خاک زمین (اقرنتیان ۱۵:۴۷)، و خداوند همه است (رومیان ۵:۹)؛ ۱۰-۱۱:۱۳، مکاشفه ۵:۱؛ ۱۴:۱۷)، و کاملاً مقدس است (عبرانیان ۷:۲۶-۲۸؛ پطرس ۱:۱۹؛ ۲:۲۲؛ ۱ یوحنا ۵:۵)، و او این قدرت و اختیار را دارد که بر دنیا داوری کند (رومیان ۲:۱۶؛ ۲ اقرنتیان ۵:۱۰؛ ۲ تیموتائوس ۱:۴). بنابراین، او بر تمامی خلقت، از جمله عالم روحانی برتری دارد. ما، مانند ایمانداران کولسی، باید به خدا بودن عیسی مسیح ایمان داشته باشیم، در غیر این صورت ایمان ما توخالی، غلط، و بی‌معنی است. این مهم‌ترین حقیقت مسیحیت است.

۲۱:۱

روم ۵:۱۰
قرن ۱۸ و ۱۹
افس ۲:۳۲

۲۲:۱

روم ۷:۴
افس ۱:۴۰ ؛ ۵:۲۷

۲۳:۱

افس ۳:۱۷
کول ۱:۵۰ و ۶

صلیب و خونی که او در راه ما ریخت، همه را با خدا صلح داده است.^{۲۱} این صلح شامل حال شما که زمانی از خدا دور بودید نیز می‌شود. بلی، شما روزگاری از خدا رویگردان و با او دشمن بودید؛ نیت‌های بد و اعمال زشتتان، شما را از او جدا کرده بود. اما اکنون او شما را به حضور خود پذیرفته است.^{۲۲} عیسی مسیح با فدا کردن بدن انسانی خود بر روی صلیب، ایجاد چنین رابطه‌ای را با خدا ممکن ساخته است. در نتیجه این فداکاری است که مسیح، شما را به پیشگاه خدا آورده است؛ و شما بدون هیچ اتهام و محکومیتی در حضور خدا ایستاده‌اید، بطوری که دیگر او خلافتی در شما نمی‌بیند تا به سبب آن، شما را سرزنش کند.^{۲۳} این به شرطی میسر است که بطور کامل به حقیقت ایمان داشته باشید و در آن محکم و ثابت بمانید و نگذارید امیدی که به هنگام شنیدن پیغام انجیل در شما بوجود آمد، متزلزل شود. این همان پیغامی است که به گوش تک‌تک شما رسید و اکنون نیز به سراسر دنیا می‌رسد، و من پولس، افتخار دارم آن را به دیگران اعلام نمایم.

مأموریت و کار پولس

^{۲۴} اما بخشی از کار من، زحمت کشیدن برای شماست؛ و برای این شادم، زیرا به این وسیله، زحماتی را که مسیح برای بدنش یعنی کلیسا کشیده، تکمیل می‌کنم.

۲۴:۱

فیل ۲:۱۷ ؛ ۳:۱۰
تیمو ۱:۸

۲۱:۱ و ۲۲:۱ هیچ کس آنقدر پاک نیست که بتواند خود را نجات دهد. اگر می‌خواهیم در ابدیت با مسیح زندگی کنیم، باید کاملاً به فیض خدا متکی باشیم. چه قاتل بوده باشیم، و چه شهروندانی درستکار و سخت‌کوش، این امر در هر حالت صادق است. همه ما بارها مرتکب گناه شده‌ایم، و هر گناهی کافی است تا ما را برای نجات و حیات ابدی، به عیسی مسیح متکی سازد. جدا از مسیح، هیچ راهی برای نجات از گناه وجود ندارد.

۲۲:۱ و ۲۳:۱ برای اینکه بی‌گناه شمرده شویم، باید به عیسی مسیح توکل کنیم تا گناهان ما را بر دارد. توکل کردن یعنی اینکه به مسیح اعتماد داشته باشیم تا گناهان ما را ببخشد، تا ما را در نظر خدا بی‌گناه به حساب آورد، و تا این قدرت را به ما بدهد تا طبق اراده او زندگی کنیم. وقتی قاضی در یک محکمه قضایی متهم را «بی‌گناه» اعلام می‌دارد، در واقع او را از تمامی اتهاماتش تبرئه می‌کند. از نظر قانونی گویی او هیچوقت متهم نشده است. وقتی خدا گناهان ما را می‌بخشد، پرورنده ما کاملاً پاک می‌شود. از دید خدا، مثل این است

که ما هرگز گناه نکرده‌ایم. این راه حل خداست، و بدون توجه به پیشینه یا رفتار سابقمان، برای همه ما مهیا شده است.

۲۴:۱ وقتی پولس می‌گوید او زحمات مسیح را تکمیل می‌کند، منظورش این نیست که زحمات مسیح برای نجات ما کافی نبوده است؛ در ضمن، نمی‌خواهد بگوید که زحماتی هست که از پیش تعیین شده و ایمانداران باید متحمل آنها شوند. پولس می‌خواهد بگوید که در رساندن پیام انجیل مسیح به جهان، زحمت کشیدن امری غیر قابل اجتناب است. به‌خاطر رابطه‌ای که با مسیح داریم، زحمات ما، زحمات مسیح نامیده می‌شود. وقتی دچار زحمت می‌شویم، مسیح نیز با زحمات ما شریک می‌شود. اما می‌توان این زحمات را با شادی متحمل شد چون زندگی را دگرگون می‌کند و مردم را وارد ملکوت خدا می‌سازد (مراجعه کنید به ۱ پطرس ۴:۱۲-۱۹). برای دانستن بیشتر در مورد اینکه چگونه پولس علیرغم زحمات می‌توانست شاد باشد، مراجعه کنید به توضیحات مربوط به فیلیپیان ۱:۲۹.

۲۵ و ۲۶ و ۲۷ در واقع، خدا مرا فرستاده تا به کلیسای او خدمت کنم و راز بزرگ او را برای شما غیریهودیان بیان نمایم. او این راز را قرن‌ها از انسان‌ها مخفی نگاه داشته بود، اما اکنون اراده نموده تا آن را برای آنانی که او را دوست می‌دارند و برای او زندگی می‌کنند، آشکار سازد؛ و دولت و جلال این راز از آن شما غیریهودیان نیز می‌باشد. راز خدا اینست: «مسیح در وجود شما، تنها امید پرشکوه شماست!»

۲۸ پس به هر جا که می‌رویم، با هر کس که مشتاق شنیدن باشد درباره مسیح سخن می‌گوییم، و به هر طریقی ایشان را هشدار و تعلیم می‌دهیم، تا همه را بصورت افرادی بالغ در مسیح، به حضور خدا تقدیم کنیم. ۲۹ کار من همین است و در این راه زحمت می‌کشم، و با تمام نیرویی که مسیح عطا می‌کند، در این زمینه تلاش و کوشش می‌کنم.

۲ ای کاش می‌دانستید که من برای شما و ایمانداران «لائودیکیه» و مسیحیان دیگری که شخصاً مرا ندیده‌اند، با چه سوز دلی دعا می‌کنم. ۲ دعای من اینست که همواره دلگرم باشید و بوسیلهٔ ریسمانهای نیرومند محبت، به یکدیگر پیوندید و با اطمینان واقعی و درک روشن، به شناخت مسیح دست یابید. زیرا آن راز بزرگ خدا که اکنون آشکار شده است، خود مسیح است. ۳ تمام گنجینه‌های حکمت و معرفت خدا، در مسیح نهفته است.

۲۵:۱

افس ۲:۳

۲۶:۱

افس ۳:۳

۲۷:۱

روم ۱۰:۸ ؛ ۲۳:۹ و ۲۴

افس ۸:۳ و ۱۶

۲۸:۱

افس ۱۳:۴

۲۹:۱

افس ۱۹:۱

کول ۱۲:۴

۱:۲

کول ۱۳ و ۱۲:۴

۲:۲

متی ۲۵-۲۷

افس ۱۸:۱ و ۱۹

فیل ۸:۳

کول ۱۹:۲

۳:۲

اش ۲:۱۱

روم ۳:۱۱

افس ۸:۳

طریق ایمان به مسیح مهیا شده است. از آنجایی که مسیح در شما کار می‌کند، درباره او با دیگران سخن بگویید و با محبت، ایشان را هشدار و تعلیم دهید. آیا کسی را سراغ دارید که نیاز به شنیدن این پیام داشته باشد؟

۱:۲ لائودیکیه در چند کیلومتری شمال غربی کولسی واقع بود. مانند کلیسای کولسی، کلیسای لائودیکیه را احتمالاً یکی از کسانی بنیاد گذاشته بود که پولس در طول اقامتش در افسس بسوی مسیح هدایت کرده بود (اعمال ۱۹:۱۰). لائودیکیه شهری ثروتمند و مرکز خرید و فروش و تجارت بود، اما بعدها یوحنا رسول از ایمانداران آنجا به‌خاطر نه سرد و نه گرم بودن نسبت به تعهدی که نسبت به مسیح داشتند، انتقاد می‌کند (مکاشفه ۳:۱۴-۲۲). این حقیقت که پولس می‌خواست این نامه به کلیسای لائودیکیه فرستاده شود (۱۶:۴) خاطرنشان می‌سازد که تعلیم دروغین به آنجا نیز سرایت کرده بود. پولس برای یکی کردن کلیساهای مقابله با این بدعت و تشویق یکدیگر برای وفادار ماندن به نقشه نجات خدا در مسیح، بر پیوندی که در نتیجه محبت حاصل می‌شود، حساب می‌کرد.

۲۵ و ۲۶ و ۲۷ معلمین دروغینی که در کلیسای کولسی بودند، اعتقاد داشتند که کمال روحانی، یک راز و نقشه مخفی است که فقط عده‌ای افراد ممتاز به کشف آن نایل می‌شوند. رازی که آنها به آن اشاره داشتند، منحصر به عده خاصی بود. پولس نقشه خدا را راز می‌نامد، نه به این جهت که فقط عده معدودی می‌توانند آن را درک کنند، بلکه چون تا آمدن مسیح مخفی داشته شده بود. چه کسی می‌توانست تصور کند که نقشه مخفی خدا این است که پسرش، عیسی مسیح در وجود همه کسانی که به او ایمان دارند، زندگی کند.

۲۸:۱ کلمه کامل به معنای بالغ یا تمام عیار است، نه به معنای بی‌نقص. پولس دوست داشت هر یک از ایمانداران، از نظر روحانی افراد بالغی شوند. ما برای اینکه افراد بالغی شویم، باید هر روز در ایمانمان رشد کنیم.

۲۸ و ۲۹ پیام مسیح برای همه است؛ از این رو، پولس و تیموتائوس هر جا که می‌رفتند، پیام انجیل را به گوش همه کسانی که مشتاق شنیدن بودند، می‌رساندند. پیامی ثمربخش است که هشدار و تعلیم در ضمن ارائه آن وجود داشته باشد. هشدار این است که بدون مسیح، مردم محکوم به جدایی ابدی از خدا هستند. تعلیم این است که نجات از

این را می‌گویم تا کسی نتواند شما را با سخنان و استدلال‌ات فریبنده، گمراه سازد.^۵ زیرا با اینکه از شما دورم، اما دلم پیش شماست و از رابطه خوب شما با یکدیگر و از ایمان راسختان به مسیح شادم.

زندگی جدید در مسیح

پس همانطور که برای دریافت نجات، به مسیح ایمان آوردید، اکنون نیز برای حل مشکلات روزانه، به او ایمان داشته باشید و با پیوندی ناگسستنی با او زندگی

نجات بوسیله ایمان	مذهب از طریق تلاش انسانی	نجات از طریق ایمان
هدف	خشنود ساختن خدا بوسیله اعمال نیک خودمان	ایمان به مسیح و سپس زندگی برای خشنود ساختن خدا
وسیله	انجام خدمات پیگیر، حفظ مقررات و اطاعت کردن به امید دریافت پاداش	اعتراف کردن، تسلیم شدن، و خود را تحت حاکمیت مسیح قرار دادن
قدرت	تلاش در جهت خیر و درستکاری که به اراده خود شخص امکان‌پذیر می‌شود	روح‌القدس که در ماست، ما را یاری می‌دهد تا برای ملکوت مسیح دست به اعمال نیک بزنیم
کنترل	عزم شخصی؛ خویشنداری	مسیح در من؛ من در مسیح
نتایج	تصمیم‌گیری‌های مکرر، دل‌سردی، افسردگی، شکست، آرزوی مورد پسند خدا قرار گرفتن	شادی، سپاسگزاری، محبت، هدایت، خدمت، بخشش

از نظر بسیاری از مردم نجات بوسیله ایمان به مسیح، طریق بیش از حد ساده‌ای است. آنها ترجیح می‌دهند برای نجات خود کاری کرده باشند. مذهب آنها یکی از صورت‌های تلاش انسانی است که یا به ناامیدی می‌انجامد یا به غرور، و در نهایت به مرگ ابدی منتهی می‌شود. طریق ساده مسیح تنها طریق است، و فقط این طریق به حیات ابدی منتهی می‌شود.

۴:۲ مشکلی که در کلیسای کولسی وجود داشت و پولس با آن مبارزه می‌کرد، شبیه به عقاید گنوستیکی بود (gnosticism) کلمه‌ای است یونانی به معنی دانش. کلمه "knowledge" انگلیسی از همین لغت گرفته شده است). این بدعت (تعلیمی که در تضاد با تعالیم اساسی کتاب مقدس بود) چندین اصول بنیادی مسیحیت را مورد حمله قرار می‌داد، زیرا (۱) بر این موضوع تأکید داشت که بخش مهمی از شناخت که مخفی داشته شده، همچنان برای اکثر ایمانداران مخفی است؛ اما، پولس می‌گوید که تمام آنچه که خدا برای ما در مسیح تدارک دیده، برای ما آشکار شده است. (۲) تعلیم می‌دهد که بدن شر است؛ پولس چنین پاسخ می‌دهد که خدا خودش در بدن انسانی ساکن شد که همانا بدن عیسی مسیح می‌باشد. (۳) بنا بر عقاید گنوستیکی، مسیح فقط ظاهراً انسان بود، اما واقعاً اینطور نبود. پولس تأکید می‌کند که در عیسی شخصی را می‌بینیم که هم انسان کامل است و هم خدای کامل. مکتب گنوستیکی در قرن دوم رایج شد. حتی در زمان

۷:۲ پذیرفتن خداوندی عیسی بر زندگی‌تان، شروع زندگی با مسیح است. اما شما باید همچنان به تبعیت از رهبری او ادامه دهید. او دوست دارد هر روز شما را هدایت کند و در مشکلات روزانه به شما یاری دهد. شما با برداشتن این گامها می‌توانید برای مسیح زندگی کنید: (۱) سپردن زندگی‌تان و تسلیم کردن خواست و اراده‌تان به او (رومان ۱۲:۱ و ۲)؛ (۲) آموختن از او، از زندگی‌اش، و از تعلیمش (۱۶:۳)؛ و (۳) تشخیص قدرت روح‌القدس در خودتان (اعمال ۸:۱؛ غلاطیان ۲:۲۵).

کنید.^۷ در او ریشه بدوانید تا از او قوت بگیرید. بکوشید که همواره در او رشد کنید و در حقایقی که آموخته‌اید، قوی و نیرومند گردید؛ و برای کارهایی که او برای شما انجام داده است، زندگی‌تان لبریز از شادی و شکرگزاری باشد.^۸ هوشیار باشید تا کسی با فلسفه‌های باطل خود، ایمان و شادی روحانی را از شما نگیرد؛ نظریات غلط و پوچ ایشان، بر افکار و عقاید مردم استوار است، نه بر فرمایشات و تعالیم مسیح.^۹ در مسیح طبیعت و ذات الهی، بطور کامل، در یک بدن انسانی ظاهر شده است.^{۱۰} بنابراین، وقتی مسیح را دارید، همه چیز دارید و وجود شما از حضور خدا لبریز است. مسیح در واقع حاکم بر تمامی ریاست‌ها و قدرت‌هاست.^{۱۱} هنگامی که بسوی مسیح آمدید، او شما را از امیال و خواسته‌های ناپاکتان آزاد ساخت، اما نه بوسیله یک عمل انسانی یعنی سنت ختنه، بلکه با یک عمل روحانی، یعنی شستشوی روح شما.^{۱۲} زیرا زمانی که غسل تعمید گرفتید، در واقع طبیعت کهنه و گناهکاران با مسیح مرد و دفن شد؛ سپس با مسیح زنده شدید و حیاتی نوین را آغاز کردید. تمام اینها در اثر این بود که به کلام خدای توانا ایمان آوردید، خدایی که مسیح را پس از مرگ زنده کرد.

۷:۲
افس ۲:۲۰ ؛ ۳:۱۷

۸:۲
ار ۲۹:۸
متی ۲۰:۳
کول ۲:۲۰، ۳:۲۳
عبر ۱۳:۹
۹:۲
اش ۷:۱۴ ؛ ۹:۶

یو ۱:۱۴
کول ۱:۹
۱۰:۲
افس ۱:۲۱ ؛ ۳:۱۹
۱ پط ۳:۲۲

۱۲:۲
روم ۶:۴
افس ۲:۶

است؛ بنابراین، هیچ فرد مسیحی به چیزی احتیاج ندارد که او مهیا نکرده باشد.

۱۲:۱۱ و ۱۲ مردان یهودی به نشانه آن عهدی که خدا با یهودیان بست، ختنه می‌شدند (پیدایش ۱۷:۹-۱۴ ؛ تثنیه ۱۰:۱۶). با مرگ مسیح، ختنه دیگر ضرورتی نداشت. حالا عهد ما با خدا بر دل‌های ما نوشته شده است، نه بر بدن‌های ما. در تعمید، خود را در اختیار خدا می‌گذاریم تا در دل‌های ما عملی انجام دهد و آن اینست که طبیعت کهنه را از ما کنده و جایی برای طبیعت تازه ایجاد کند.

۱۲:۲ در زمان پولس در کلیسا، فرو رفتن در آب شکل معمول غسل تعمید بود، به این معنی که افرادی را که مسیحی می‌شدند کاملاً در آب فرو می‌بردند. آنها این شکل از تعمید را نشانه‌ای از مرگ و دفن شدن زندگی سابق می‌دانستند که قیام با مسیح را به دنبال داشت. اگر ما زندگی سابق و گناه‌آلود خود را مرده و دفن شده بدانیم، انگیزه‌ای قوی برای مقابله با گناه خواهیم داشت. دیگر نخواهیم خواست که زندگی سابق بار دیگر بر ما تسلط پیدا کند، و آگاهانه می‌توانیم آن را مرده تلقی کنیم. به این ترتیب، می‌توانیم دائماً از زندگی جدید و باشکوه خود با مسیح لذت ببریم (برای کسب اطلاعات بیشتر در این زمینه مراجعه کنید به غلاطیان ۲:۲۷ و کولسیان ۱:۳-۴). ۱۲:۱۵-۱۵ قبل از اینکه به مسیح ایمان بیاوریم، طبیعت ما گناه‌آلود بود. اما یک مسیحی طبیعت تازه‌ای دارد. خدا

۷:۲ پولس از تشبیه ریشه دواندن در مسیح یا متصل شدن به او استفاده می‌کند. همانطور که گیاهان بوسیله ریشه از خاک قوت می‌گیرند، ما هم قدرت حیات بخش را از مسیح می‌گیریم. ما هرچه بیشتر حیات خود را از او بگیریم، کمتر فریب کسانی را خواهیم خورد که به دروغ ادعا می‌کنند پاسخ سؤالات زندگی را دارند (۸:۲).

۸:۲ پولس با هر نوع فلسفه‌ای که زندگی را تبیین می‌کند و فقط بر عقاید و تجربیات بشری استوار است، مقابله می‌کند. خود پولس فیلسوف با استعدادی بود، از این جهت او فلسفه را محکوم نمی‌کند. پولس تعالیمی را محکوم می‌کرد که انسانی بودند و نه استوار بر مسیح، تعالیمی که ادعا می‌کردند پاسخ مشکلات زندگی را دارند و به همین دلیل مکاتبی دروغین بشمار می‌آمدند. راه مقابله با بدعت این نیست که فکر خود را به کار نبرید، بلکه باید بر تعالیم و گفته‌های مسیح به عنوان اساس ایمان‌تان متمرکز شوید.

۹:۲ بار دیگر پولس بر الوهیت مسیح تأکید می‌کند. خدا به طور کامل در مسیح مجسم شد. مراجعه کنید به توضیحات مربوط به ۱۵:۱ و ۱۶.

۱۰:۲ وقتی عیسی مسیح را شناختیم، دیگر لازم نیست مانند کولسی‌ها، مذاهب، فرهنگ‌ها، یا فلسفه‌های غیر کتاب مقدسی را بررسی کنیم. مسیح به تنهایی و به معنای حقیقی پاسخ سؤالات زندگی را در خود دارد چون مسیح خودش حیات است. او منبع منحصر بفرد زندگی مسیحی

۱۳:۲ افس ۵:۱:۲
 ۱۴:۲ افس ۱۵:۲
 ۱۵:۲ اش ۱۲:۵۳
 ۱۶:۲ یو ۳۱:۱۲
 ۱۷:۲ قرن ۱۴:۲
 ۱۸:۴ افس ۸:۴

۱۳ زمانی شما در گناهان خود مرده بودید، و هوسهای گناه‌آلود بر وجودتان مسلط بود. اما خدا شما را در حیات مسیح سهیم گرداند، زیرا همه گناهانتان را آمرزید،^{۱۴} و سند محکومیت شما را که حاکی از ناطاعتی شما بود، از بین برد. خدا نامه اعمالتان را بر صلیب مسیح میخکوب کرد و همه گناهانتان را به حساب او گذاشت.^{۱۵} به این ترتیب، قدرت شیطان را که شما را به گناه متهم می‌ساخت، در هم شکست. خدا به تمام مردم دنیا به روشنی نشان داد که مسیح بر روی صلیب بر شیطان چیره شده است؛ و شما هم بوسیله او، از تمام گناهان خود پاک شده‌اید.

آزادی از شریعت‌گرایی

۱۶ پس اجازه ندهید کسی از شما ایراد بگیرد و بگوید که چرا این را می‌خورید و

۱۶:۲ اتوا ۳۱:۲۳
 روم ۵:۳:۱۴
 غلا ۱۰:۴

ایمان: دیروز،

امروز و فردا!

زندگی تحت حاکمیت مسیح یعنی واقف بودن به اینکه هرروز فرصت‌های جدیدی با خود به همراه دارد تا طی آن به مسیح ایمان داشته باشیم و عمل پر قدرت او را در زندگی خود تجربه کنیم. آیا امروز به مسیح ایمان داشته‌اید؟

- ۱- ایمان به مسیح = هر روز در اتحادی ناگستنی با مسیح زندگی کردن (کولسیان ۲:۲-۷)
- ۲- پذیرفتن مسیح به عنوان سر یا خداوند = او بر امور حاکم است (کولسیان ۱:۱۵-۱۸؛ ۲:۱۹؛ ۳:۱۰، ۱۷)
- ۳- تجربه کردن قدرت روح القدس = نیروی عظیم خدا در ما عمل می‌کند (کولسیان ۱:۱۱، ۲۸ و ۲۹)
- ۴- نتایج درونی و بیرونی =
 - * اطمینان از بخشودگی (کولسیان ۱:۵)
 - * آزادی از هوسهای گناه‌آلود (کولسیان ۲:۱۱)
 - * خوشحالی (شادی) (کولسیان ۲:۷)
 - * رشد فردی (کولسیان ۱:۲۸)
 - * فرصت‌هایی برای اعلام پیام انجیل (کولسیان ۴:۱، ۲۸)
 - * شکرگزاری از خدا (کولسیان ۲:۷)
- ۵- هدایت شدن = خدا خود را در تصمیم‌گیری‌های ما دخیل می‌سازد (کولسیان ۳:۱، ۱۶)

هوسهای گناه‌آلود ما، آن اسارت و دلبستگی که نسبت به گناه داشتیم، با او مرد. حالا با شراکت در قیام او، رابطه‌ای ناگستنی با خدا داریم و از گناه آزادیم. خدا جرمه گناهان ما را تمام و کمال پرداخته است؛ او گناهان ما را شسته و فراموش کرده است. برای کسب اطلاعات بیشتر درباره تفاوت زندگی جدید ما در مسیح و طبیعت کهنه و گناه‌آلود، افسسیان ۴:۲۳ و ۲۴ و کولسیان ۳:۳-۱۵ را بخوانید.

۱۶:۲ و ۱۷ پولس به مسیحیان کولسی می‌گوید که نگذارند دیگران از جشنهای مذهبی یا غذایی که می‌خورند، ایراد بگیرند. آنها به جای توجه به مراسم ظاهری، می‌بایست فقط بر مسیح متمرکز می‌شدند. در پرستش و عبادت‌های ما، سنن و مراسم می‌توانند ما را به خدا نزدیک کنند، اما نباید هرگز از

طبیعت کهنه و سرکش را بر صلیب میخکوب کرد (رومان ۶:۶) و طبیعت تازه و زیبایی را جانشین آن ساخت (کولسیان ۳:۹ و ۱۰). مجازات گناه بر روی صلیب از بین رفت. خدا ما را بی‌گناه شمرده است، و دیگر نباید زیر قدرت گناه زندگی کنیم. خدا ما را از دنیا بیرون نمی‌برد یا ما را به آدم آهنی تبدیل نمی‌کند، بلکه هنوز علاقه به گناه کردن در ما وجود خواهد داشت، و گاهی هم گناه خواهیم کرد. تفاوت در اینجاست که قبل از اینکه نجات پیدا کنیم، ما برده طبیعت گناه‌آلود خود بودیم، اما حالا می‌توانیم زندگی کردن برای مسیح را انتخاب کنیم (غلاطیان ۲:۲۰).

۱۵:۲ ما می‌توانیم از زندگی جدید خود با مسیح لذت ببریم چون ما در مرگ و قیام مسیح شریک شده‌ایم.

یا آن را می‌نوشتید؛ یا چرا فلان عید مذهبی یا ماه جدید را جشن نمی‌گیرید؛ و یا چرا در روز مقدس شنبه کار می‌کنید.^{۱۷} تمام اینها احکامی موقتی بودند که با آمدن مسیح از اعتبار افتادند. آنها فقط سایه‌ای از آن «واقعیت» بودند که قرار بود بیاید، و آن واقعیت، خود مسیح است.^{۱۸} هرگز تحت تأثیر سخنان اشخاصی قرار نگیرید که به قول خودشان، رؤیاهای آسمانی می‌بینند و ظاهراً خیلی فروتن هستند و فرشتگان را می‌پرستند. اینان که می‌خواهند خود را مقدس‌تر از شما جلوه دهند، چنان سرمست افکار انسانی خود شده‌اند^{۱۹} که ارتباط خود را با مسیح که «سر» همه ماست، بکلی از دست داده‌اند. در حالیکه اگر ما که «بدن» هستیم، بخواهیم آنطور که خدا مقرر کرده، رشد کنیم، باید بوسیله رگ و پی، پیوند خود را با «سر» نگاه داریم.

^{۲۰} اکنون شما با مسیح مرده‌اید و از عقاید دنیا آزاد شده‌اید، عقایدی که بر اساس آنها، برای کسب نجات باید اعمال نیک انجام داد و دستورهای خاصی را بجا

۱۷:۲

عبر ۵:۸ + ۱:۱۰

۱۹:۲

افس ۱:۲۲ و ۲۳ + ۱۶:۴ و ۱۵:۴

۲۰:۲

روم ۲:۶ + ۲۰:۲ + ۹:۴

که آنها با شتر پنداشتن بدن، سعی در انکار آن دارند، اما علاقه شدید آنها در جلب توجه دیگران به خود، نشان می‌دهد که آنها عملاً اسیر آن هستند. فلسفه آنها مبنی بر اینکه جسم شتر است، خودش از جسم سرچشمه می‌گرفت، چون ساخته خود آنها بود (۸:۲).

۱۹:۲ مشکل اساسی معلمین دروغین این بود که آنها ارتباط خود را با مسیح از دست داده بودند. اگر آنها به مسیح پیوند داشتند، تعلیم غلط نمی‌دادند یا زندگی گناه‌آلودی نمی‌داشتند. هر کسی که بدون ایمان و پیوند با خدا درباره او به دیگران تعلیم دهد، به دروغ درباره او سخن می‌گوید. **۲۰:۲ + ۱۳:۳** چطور ما با مسیح می‌میریم و چطور با او قیام می‌کنیم؟ وقتی شخصی مسیحی می‌شود، به قدرت روح القدس زندگی تازه‌ای به او داده می‌شود. برای کسب اطلاعات بیشتر مراجعه کنید به توضیحات مربوط به ۱۲:۲ و ۱۵-۱۲:۲.

۲۰:۲-۲۳ مردم باید اختلافی بین زندگی مسیحیان و غیرمسیحیان مشاهده کنند. با همه اینها، نباید انتظار بلوغ فوری را از نوایمانان داشته باشیم. زندگی مسیحی یک فرایند است. اگرچه ما طبیعت تازه‌ای داریم، اما وقتی شخص تازه‌ای در مسیح می‌شویم، به‌طور خودکار از افکار و رفتار پاک و خوب برخوردار نمی‌شویم. اما اگر دائماً به سخنان خدا گوش بدهیم، همیشه در حال تغییر خواهیم بود. وقتی به سال گذشته نظر می‌افکنید، چه تغییراتی در جهت بهتر شدن افکار و رفتارتان می‌بینید؟ تغییر ممکن است آهسته صورت بگیرد، اما اگر برای تغییر کردن به خدا ایمان داشته باشید، زندگی شما به‌طور چشمگیری تغییر خواهد کرد.

دیگر مسیحیان که سنن و مراسم متفاوتی دارند، ایراد بگیریم. کتاب مقدس مشخص نکرده که چطور باید پرستش کنیم، فقط بیان کرده که چه کسی را باید پرستیم.

۱۷:۲ هدف از رعایت احکام و قوانین، نگاه داشتن روز سبت و جشنهای مذهبی فقط این بود که اشاره‌ای به مسیح داشته باشند. پولس اینها را سایه‌ای از آن واقعیت، یعنی خود مسیح می‌نامد. مسیح با آمدنش سایه‌ها را محو کرد.

۱۸:۲ معلمین دروغین ادعا می‌کردند که خدا دور از دسترس است و فقط از طریق طبقات مختلف فرشتگان می‌توان به او نزدیک شد. آنها تعلیم می‌دادند که مردم بایستی فرشتگان را پرستند تا بالاخره به خدا برسند. این تعلیم، غیر کتاب مقدسی است؛ کلام خدا تعلیم می‌دهد که فرشتگان در درجه پایین‌تری از خدا قرار دارند، و پرستش آنها را منع می‌کند (خروج ۲۰:۳ و ۴؛ مکاشفه ۹:۸ و ۹).

۱۸:۲ معلمین دروغین به‌خاطر فروتنی خود مغرور بودند! این فروتنی کاذب به‌جای جلال دادن خدا، انسان را جلال می‌دهد. فروتنی واقعی این است که خود را همانطور ببینیم که واقعاً از دید خدا هستیم و مطابق با آن عمل کنیم. امروزه وقتی مردم در صحبت‌هایشان خود را کوچک می‌شمارند تا دیگران آنها را اشخاصی روحانی بدانند، درواقع فروتنی کاذب دارند. فروتنی کاذب خودمحورانه است؛ فروتنی واقعی خدامحورانه است.

۱۸:۲ عبارت «تخیلات هوشمندانه» را به‌شکل «افکار انسانی» نیز می‌توان ترجمه کرد، که به شکل دیگری بیانگر این است که این اشخاص از مذهبی ساخته و پرداخته انسان برخوردار بودند. پولس خاطرنشان می‌سازد

۲۲:۲
متی ۹:۱۵
اقرن ۱۳:۶
۲۳:۲
ا تیمو ۳:۴

آورد. پس حال که از این عقاید آزاد شده‌اید، چرا باز پایبند اصول و قوانینی می‌شوید^{۲۱} که می‌گویند این را نخورید، آن را نچشید، و دست به فلان خوراک زنید؟^{۲۲} اینها قوانین زودگذر انسانی هستند، زیرا خوراک وقتی خورده شد، دیگر تمام شده است!^{۲۳} این قوانین ممکن است بظاهر خوب باشند، زیرا اجرای آنها نیاز به زهد و عبادت و ریاضت زیاد دارد؛ اما برای تسلط بر افکار و هوسهای ناپسند انسان، هیچگونه تأثیری ندارند، جز اینکه شخص را خودپسند و مغرور سازند.

۲- کاری که مسیحیان باید انجام دهند اصول زندگی مسیحی

۱:۳
متی ۳۳:۶
ا فس ۶:۲

اکنون که همراه مسیح از نو زنده شده‌اید، به برکات و شادیهای آسمان چشم بدوزید، جایی که مسیح در کنار خدا، بر تخت عزت و قدرت

کرده و جلال را به کسانی که قوانین را رعایت می‌کنند، می‌دهد؟ (۵) آیا با بی‌توجهی به کلیسای جهانی مسیح، ادعا می‌کند که برترین گروه است؟ (۶) آیا به‌جای تمرکز داشتن بر رشد تمامیت فرد، تعلیم می‌دهد که ریاضت دادن به بدن وسیله‌ای است برای رشد روحانی؟ (۷) آیا به‌جای اینکه طبق تعلیم کتاب مقدس، احترام زیادی برای نهاد خانواده قائل باشد، به آن بی‌توجهی می‌کند؟

۲۳:۲ از نظر کولسیان داشتن شریعت انضباطی که معلمین دروغین آن را ضروری می‌دانستند، خوب بود، و امروز هنوز هم شریعت گرای بسیاری از مردم را مجذوب خود ساخته است. رعایت فهرست طولانی از قوانین، نیاز به داشتن انضباط سخت شخصی دارد و می‌تواند شخص را فردی پاک بنمایاند، اما قوانین مذهبی نمی‌توانند قلب کسی را عوض کند. فقط روح القدس می‌تواند این کار را انجام دهد.

۱:۳ در فصل ۲، پولس به افشای دلایل نادرستی می‌پردازد که معلمین دروغین برای انکار نفس مطرح می‌کردند. در فصل ۳، او رفتار واقعی مسیحی را شرح می‌دهد؛ پولس می‌گوید که ما با پذیرفتن مسیح و مرده قلمداد کردن طبیعت کهنه، طبیعت تازه را می‌پوشیم. وقتی اجازه می‌دهیم مسیح در ما زندگی کند، در واقع رفتار خود را تغییر می‌دهیم، یعنی به‌جای اینکه فقط شخصی باشیم که خودمان می‌خواهیم، او می‌تواند ما را به فردی که باید باشیم، تغییر دهد.

۲۳-۲۰:۲ ما نمی‌توانیم با انجام مقررات و تشریفات خاص یا از طریق مذهب، خود را بالا بکشیم و به خدا برسیم. پولس نمی‌گوید که همه قوانین و مقررات بد هستند (مراجعه کنید به توضیحات مربوط به غلاطیان ۱۶:۲)، بلکه منظور او این است که با حفظ هیچ قانون یا مقرراتی نمی‌توان نجات را کسب کرد. خبرخوش این است که خدا بسوی انسان پایین آمده و انسان باید به او پاسخ مثبت بدهد. مذهب‌هایی که ساخته و پرداخته انسان است بر تلاش انسانی متمرکز می‌باشد؛ مسیحیت بر کار مسیح متمرکز است. پولس قبول دارد که ایمانداران باید تمایلات گناه‌آلود را کنار بگذارند، اما این محصول جانبی از زندگی جدید ما در مسیح است، نه اینکه منشأ و علت آن باشد. نجات ما بر شیوه زندگی ما و رعایت قوانینی خاص استوار نیست، بلکه بر قدرت مرگ و قیام مسیح.

۲۳و۲۲:۲ ما با مطرح کردن این سؤالات می‌توانیم خود را از عقاید و مکاتب ساخته و پرداخته فکر انسان مصون نگه داریم: (۱) آیا این عقاید به‌جای تکیه بر فیض خدا بر قوانین و قید و بندهای ساخته و پرداخته انسان تأکید دارد؟ (۲) آیا انتقاد کردن از دیگران را ترویج می‌کند، یا انضباط، ملاحظه‌کاری و محبت را سرمشق قرار می‌دهد؟ (۳) آیا بر دستورات کلیشه‌ای، شناخت سزی، یا رؤیاهای آسمانی خاصی، بیش از کلام خدا تأکید می‌کند؟ (۴) آیا به‌جای اینکه مسیح را جلال دهد، عدالت فردی را برجسته

نشسته است.^۲ همواره به آنچه در آسمان است بیندیشید، و برای امور این دنیای زودگذر غصه نخورید.^۳ به این دنیای فانی همانقدر دل ببندید که یک شخص مرده دل می‌بندد! زیرا زندگی واقعی شما در آسمان است، همراه مسیح در حضور خدا! وقتی مسیح که زندگی واقعی ماست بازگردد، شما نیز با او خواهید درخشید و در جلال و شکوه او شریک خواهید شد.

پس به گناهان این دنیا نزدیک نشوید؛ هوسهای ناپاک را که در وجودتان کمین می‌کنند، نابود سازید؛ هرگز خود را با گناهای چون بی‌عفتی، ناپاکی، شهوترانی و هوسهای ننگین دیگر آلوده نکنید. به چیزهای خوش‌ظاهر این دنیا نیز طمع نورزید، چون طمع نوعی بت‌پرستی است.^۴ آنانی که مرتکب چنین اعمالی می‌شوند، یقیناً گرفتار خشم و غضب خدا خواهند شد.^۵ شما نیز زمانی که هنوز به این دنیای گناه‌آلود تعلق داشتید، اسیر همین عاداتی شرم‌آور بودید.

۲:۳
فیل ۲۰ و ۱۹:۳
۳:۳
غلا ۲۰:۲

۴:۳
اقرن ۴۳:۱۵
۱ یو ۲:۳

۵:۳
مر ۲۳-۲۱:۷
روم ۱۳:۸
غلا ۱۹:۵
افس ۵:۳:۵

۷:۳
افس ۲:۲

از موت به حیات

کتاب مقدس تشبیهات زیادی به کار می‌گیرد تا تعلیم دهد که وقتی مسیح را به عنوان خداوند زندگی خود بر می‌گزینیم، چه اتفاقی می‌افتد. موارد زیر از واضح‌ترین نمونه‌ها هستند:

رومیان ۶:۲-۱۳ ؛ ۴:۷-۶
۲قرن ۵:۱۴
غلاطیان ۲۰:۲ ؛ ۲۴:۵ ؛ ۱۴:۶
کولسیان ۲۰:۲ ؛ ۳:۳-۵
۱پطرس ۲:۲۴
رومیان ۶:۶ ؛ ۴:۷-۶
کولسیان ۳:۳ و ۹:۱
رومیان ۱۱:۴-۶
کولسیان ۱۳ و ۱۲:۲ ؛ ۱:۳-۳

- ۱- چون مسیح برای ما مرد، ما با او مصلوب شده‌ایم.
- ۲- طبیعت کهنه و سرکش ما با مسیح مرد.
- ۳- قیام مسیح ضامن زندگی کنونی و زندگی بعدی و ابدی ما با اوست.

ما با ایمان به مسیح، این فرایند را در تعמיד به نمایش می‌گذاریم (کولسیان ۱۲:۲): (۱) طبیعت کهنه و گناه‌آلود می‌میرد (مصلوب می‌شود)؛ (۲) ما آماده دریافت زندگی تازه می‌شویم (دفن شدن)؛ (۳) مسیح زندگی تازه‌ای به ما می‌دهد (قیام).

و برای آینده به ما امید می‌دهد، چون او باز خواهد گشت. در مابقی این فصل پولس شرح می‌دهد که ایمانداران چگونه باید در این دنیا زندگی کنند تا برای بازگشت مسیح آماده شوند.

۵:۳ ما باید خود را نسبت به هوسهای ناپاک، مرده بینگاریم و در مقابل آنها واکنشی نشان ندهیم: نسبت به گناهای از قبیل بی‌عفتی، ناپاکی، شهوترانی، و دنیاپرستی. این کار آسانی نیست، بنابراین هر روز باید آگاهانه تصمیم بگیریم تا مطابق با ارزشهای خدا زندگی کنیم و متکی به قدرت روح‌القدس باشیم.

۳ و ۲:۳ خانه اصلی مسیحیان جایی است که مسیح در آنجا زندگی می‌کند (یوحنا ۱۴:۲ و ۳). این واقعیت دید تازه‌ای به زندگی ما در این دنیا می‌بخشد. همواره اندیشیدن به آنچه در آسمان است، یعنی از دید خدا به زندگی نگرستن. این پادزهری است در مقابل ماده‌گرایی؛ وقتی از دید خدا به چیزهای مادی بنگریم، دیدگاه مناسبی نسبت به آنها پیدا می‌کنیم. هرچه بیشتر مانند خدا به محیط زندگی خود بنگریم، بیشتر با خدا در صلح زندگی خواهیم کرد. ما نباید بیش از حد به چیزهای زودگذر وابسته باشیم.

۴:۳ مسیح برای زندگی در این دنیا به ما قدرت می‌بخشد

۸:۳
افس ۲۹:۲۲-۴
یعقو ۲۱:۱
۹:۳
افس ۲۵:۲۲-۴
۱۰:۳
روم ۲:۱۲ ؛ ۲۹:۸
افس ۲۴:۴ ؛ ۱۰:۲
۱۱:۳
روم ۱۲:۱۰
۱قرن ۱۳:۱۲
غلا ۲۸:۳

اما اکنون وقت آن است که خشم و کینه و فحش و سخنان زشت را همچون جامه‌ای پوسیده از تن خود در آورید و دور بیندازید.^۸ به یکدیگر دروغ نگوئید، زیرا آن طبیعت کهنه و فاسد شما که دروغ می‌گفت، دیگر مرده و از بین رفته است؛^۹ و اکنون زندگی کاملاً تازه‌ای را در پیش گرفته‌اید، که طی آن در شناخت راستی ترقی می‌کنید و می‌کوشید هر روز بیشتر شبیه مسیح، خالق این زندگی تازه شوید.^{۱۰} در این زندگی تازه، ملیت شخص، نژاد، سواد و مقام اجتماعی او اهمیت و ارزشی ندارد، چون همه مردم می‌توانند به یک اندازه به حضور مسیح بیایند. آنچه واقعاً اهمیت و ارزش دارد، حضور مسیح در زندگی شخص است.

مقایسه گناه و نشانه‌های محبت	گناهان مربوط به رفتار و افکار شهوانی	گناهان زبانی	نشانه‌های محبت
تمایلات گناه‌آلود بی‌عفتی ناپاکی شهوت‌رانی هوسهای ننگین	بیان خشم‌آلود فحش سخنان زشت دروغ	دلسوزی مهربانی فروتنی صبر ملایمت بخشنده‌گی	

در کولسیان ۵:۳ پولس به ما می‌گوید که خود را نسبت به فهرست ستون اول مرده بینگاریم؛ در ۸:۳ می‌گوید که فهرست ستون دوم را همچون جامه‌ای پوسیده از تن خود در آوریم. در ۱۲:۳ به ما می‌گوید که فهرست ستون سوم را به کار بندیم. فهرست ستون اول در حوزه گناهان مربوط به رفتارها و افکار شهوانی است؛ این گناهان به‌خاطر نقشی که در تخریب هر گروه یا کلیسایی ایفا می‌کنند، فوق‌العاده ویرانگر هستند. فهرست ستون دوم در حوزه گناهان زبانی است، این گناهان باعث از هم گسیختگی روابط می‌شود. فهرست ستون سوم شامل خصوصیات است که روابط را بنا می‌کند، خصوصیاتی که باید از اعضاء بدن مسیح متجلی شود.

۸:۳ «... همچون جامه‌ای پوسیده از تن خود در آورده و دور بیندازید.» این فرمایش پولس را می‌توان به این شکل نیز ترجمه کرد که «خویشتن کهنه را دور انداخته، خویشتن تازه‌ای را به تن کنید.» پولس توجه ایمانداران را به عهدی که در تعمیم خود بسته بودند، جلب می‌کند (مراجعه کنید به توضیحات مربوط به ۱۲:۲) و آنها را ترغیب می‌کند تا نسبت به اعتراف ایمانی که کرده‌اند، وفادار بمانند. آنها می‌بایست زندگی سابق را از تن خود در آورده و زندگی تازه‌ای را که مسیح به آنها می‌دهد و روح‌القدس آن را هدایت می‌کند، بپوشند. اگر شما چنین عهدی بسته‌اید، آیا به آن وفادار می‌مانید؟

۱۰:۳ فرد مسیحی پیوسته در روند ترقی قرار دارد. هرچه بیشتر از مسیح و از کارهایی که کرد، شناخت داشته باشیم، بیشتر تغییر پیدا می‌کنیم تا شبیه او شویم. از آنجایی که این فرایند دائمی است، ما نباید هیچوقت از آموختن و اطاعت از او باز ایستیم. هیچ عذری برای سرسری گرفتن زندگی وجود ندارد، اما برای یافتن برکات آسمانی که در اثر رشد در او نصیب ما می‌شود، محرکی وجود دارد. پیش رفتن طبق اراده خدا نیاز به تمرین، ممارست، صبر و توجه دارد. برای کسب اطلاعات بیشتر در این زمینه، مراجعه کنید به توضیحات مربوط به ۱۲:۲-۱۵.

۱۱:۳ تفاوت در ملیت، نژاد، سواد، مقام اجتماعی، ثروت، و قدرت نباید شامل حال کلیسای مسیح باشد. مسیح همه موانع را در هم می‌شکند و همه کسانی را که نزد او می‌آیند، می‌پذیرد. هیچ چیز نباید ما را باز دارد از اینکه درباره مسیح با دیگران سخن بگوئیم یا مانع شود که ایماندارانی را به دوستی قبول نداشته باشیم (افسیان ۱۴:۲ و ۱۵). مسیحیان وظیفه دارند پلهای ارتباطی ایجاد کنند، نه دیوارهای جدایی.

۱۰:۳ فرد مسیحی پیوسته در روند ترقی قرار دارد. هرچه بیشتر از مسیح و از کارهایی که کرد، شناخت داشته باشیم، بیشتر تغییر پیدا می‌کنیم تا شبیه او شویم. از آنجایی

^{۱۲} حال که خدا شما را برای این زندگی تازه برگزیده و اینچنین شما را محبت کرده است، شما نیز باید نسبت به دیگران دلسوز، مهربان، فروتن، ملایم و بردبار باشید؛ ^{۱۳} و رفتار دیگران را تحمل کنید و آماده باشید تا ایشان را ببخشید. هرگز از یکدیگر کینه به دل نگیرید. از یاد نبرید که مسیح شما را بخشیده است؛ پس شما نیز باید دیگران را ببخشید.

^{۱۴} مهم‌تر از همه، بگذارید محبت هادی زندگی شما باشد، زیرا محبت عامل همبستگی کامل مسیحیان است. ^{۱۵} بگذارید آرامشی که مسیح عطا می‌کند، همواره بر دل‌های شما مسلط باشد، چون همه ما باید مانند اعضای یک بدن، در هماهنگی و صفا زندگی کنیم. در ضمن، همیشه شکر گزار باشید.

^{۱۶} کلام و تعالیم مسیح را به یاد آورید و بگذارید سخنان او زندگی‌تان را بارور سازد و شما را حکمت آموزد. کلام او را به یکدیگر تعلیم دهید. مزامیر و سرودهای روحانی بسرایید و با قلبی مملو از شکرگزاری آنها را برای خداوند بخوانید. ^{۱۷} گفتار و کردار شما، شایسته نام عیسای خداوند باشد؛ و توسط او به حضور خدای پدر بیايید تا تشکرات خود را به او تقدیم کنید.

۱۲:۳

غلا ۲۲:۵

افس ۲۴:۲، ۴

۱ پط ۲:۱

۱۳:۳

افس ۳۲:۴

۱۴:۳

روم ۸:۱۳

۱۵:۳

یو ۲۷:۱۴

افس ۱۶:۲-۱۴

فیل ۷:۴

۱۶:۳

ار ۱۶:۱۵

روم ۱۷:۱۰

افس ۱۹:۵

۲ تیمو ۱۷-۱۵:۳

۱۷:۳

افس ۲۰:۵

۱ تس ۵:۱۸

۱۵:۳ «بگذارید آرامشی که مسیح عطا می‌کند، همواره بر دل‌های شما مسلط باشد»، ترجمه دیگری از این آیه است. کلمه **مسلط** از بازیهای ورزشی نشأت می‌گیرد: پولس می‌خواهد به ما بگوید که بگذاریم آرامش مسیح بر دل‌های ما «داوری» کند. دل ما مرکز تضاد است چون در آنجا احساسات و تمایلات یعنی ترس و امید، ایمان و شک، حسادت و محبت، با هم برخورد می‌کنند. ما چطور می‌توانیم با این تضادهای دائمی مدارا کنیم و طوری زندگی کنیم که خدا دوست دارد؟ پولس توضیح می‌دهد که بر پایه آرامش باید یکی از دو عنصری را که در تضاد با یکدیگرند، برگزینیم، به این ترتیب که از خود سؤال کنیم: «کدامیک باعث ایجاد آرامش در وجود ما و در کلیسای ما می‌شود؟»

۱۶:۳ اگر چه مسیحیان اولیه به کتب عهدعتیق دسترسی داشتند و بدون محدودیت از آن استفاده می‌کردند، اما آنها هنوز کتب عهدجدید یا هیچ نوع کتاب مسیحی در اختیار نداشتند. آنها داستانها و تعالیمی را که درباره مسیح بود، حفظ کرده بودند و به‌طور شفاهی از فردی به فرد دیگر منتقل می‌کردند. بعضی اوقات از موسیقی استفاده می‌کردند، و به این ترتیب موسیقی بخش مهمی از عبادت و فرهنگ مسیحی شد.

۱۷:۳ در مقام یک مسیحی، شما هر جا که بروید، هر چه که بگویید، در هر وقت نماینده مسیح هستید. وقتی مردم مسیح را می‌دیدند یا با او حرف می‌زدند، چه احساسی نسبت به او داشتند؟

۱۷-۱۲:۳ پولس تدابیری به ما پیشنهاد می‌کند تا به وسیله آنها هر روز برای خدا زندگی کنیم: (۱) از بخشش و دلسوزی مسیح سرمشق بگیرید (۲:۳ و ۱۳:۱)؛ (۲) بگذارید محبت هادی زندگی شما باشد (۱۴:۳)؛ (۳) بگذارید آرامش مسیح بر دل شما مسلط باشد (۱۵:۳)؛ (۴) همیشه شکر گزار باشید (۱۵:۳)؛ (۵) در همه اوقات کلام خدا را به یاد داشته باشید (۱۶:۳)؛ (۶) هر کاری را طوری انجام دهید که گویی نماینده عیسی مسیح هستید (۱۷:۳).

۱۳:۳ کلید بخشش دیگران در این است که به خاطر بیاوریم خدا تا چه اندازه ما را بخشیده است. تشخیص محبت و بخشش بی‌پایان خدا می‌تواند به ما کمک کند تا دیگران را محبت کنیم و آنها را ببخشیم.

۱۵ و ۱۴:۳ مسیحیان باید در هماهنگی و صفا زندگی کنند. این بدان معنا نیست که اختلاف عقیده‌ای در میان نخواهد بود، بلکه به این مفهوم است که مسیحیان باید با محبت و علیرغم اختلاف نظرهایی که دارند، با یکدیگر مصاحبت داشته باشند. چنین محبتی احساس نیست بلکه تصمیمی است برای برآوردن نیازهای دیگران (مراجعه کنید به اقرنثیان فصل ۱۳). این محبت به صلح بین انسانها و بین اعضای بدن ایمانداران منتهی می‌شود. آیا مشکلاتی که در روابط با دیگر مسیحیان دارید، منجر به درگیری‌های تمام نشدنی با یکدیگر یا سکوت متقابل نسبت به هم شده است؟ فکر کنید ببینید از روی فداکاری و محبت، برای بهبود بخشیدن به این روابط، چه کارهایی می‌توانید بکنید.

اصولی در مورد روابط

^{۱۸} ای زنان، از شوهران خود اطاعت کنید، زیرا این خواست خداوند است.^{۱۹} ای شوهران، همسران خود را محبت نمایید و با ایشان تندی و تلخی نکنید.

^{۲۰} ای فرزندان، مطیع پدر و مادر خود باشید، زیرا این خداوند را خشنود می‌سازد.

^{۲۱} و شما پدران، فرزندان را آنقدر سرزنش نکنید که دل‌سرد و دلشکسته شوند.

^{۲۲} ای غلامان، در هر امری مطیع اربابان خود در این دنیا باشید. نه تنها در حضور ایشان به وظایف خود خوب عمل کنید، بلکه بسبب محبت و احترامتان به مسیح، همیشه از صمیم قلب خدمت نمایید.^{۲۳} هر کاری را از جان و دل انجام دهید، درست مانند اینکه برای مسیح کار می‌کنید، نه برای اربابان.^{۲۴} فراموش نکنید که شما پادشاهان را از مسیح خداوند دریافت خواهید کرد، یعنی همان میراثی را که برای شما نگاه داشته است، زیرا شما در واقع غلام مسیح هستید.^{۲۵} پس اگر مسیح را خوب خدمت نکنید، خدائیز پاداش خوبی به شما نخواهد داد، چون کسی که در انجام وظیفه‌اش کوتاهی کند، خدا به او رحم نخواهد نمود.

۱۸:۳
افس: ۲۲:۵
۱۹:۳
افس: ۲۵:۵
۲۰:۳
افس: ۱:۶
۲۱:۳
افس: ۴:۶
۲۲:۳
افس: ۶:۵ و ۶:۶
۲۳:۳
افس: ۷:۶
۲۴:۳
افس: ۸:۶
۲۵:۳
اعما: ۱۰:۳۴

۴ شما اربابان نیز باید با عدل و انصاف با غلامان خود رفتار کنید. فراموش نکنید که خود شما نیز در آسمان ارباب دارید که همیشه ناظر بر رفتار شماست.

۱:۴
لاو: ۱۳:۱۹
افس: ۹:۶

نحوه اطاعت کردن

ای زنان، از شوهران خود اطاعت کنید (۱۸:۳).	ای شوهران، همسران خود را محبت کنید و نسبت به آنها مهربان باشید (۱۹:۳).
ای فرزندان، مطیع پدر و مادر خود باشید (۲۰:۳).	ای پدران، فرزندان را آنقدر سرزنش نکنید که دل‌سرد و دلشکسته شوند (۲۱:۳).
ای خدمتکارها، مطیع اربابان خود باشید (۲۲:۳).	ای اربابان، با خدمتکاران خود با عدل و انصاف رفتار کنید (۱:۴).
(ای کارمندان، از جان و دل برای کارفرمایان خود کار کنید).	(ای کارفرمایان، با کارمندان خود با عدل و انصاف رفتار کنید).

عهد جدید شامل دستورالعمل‌های بسیاری در مورد روابط است. بسیاری از مردم فکر می‌کنند که این دستورالعمل‌ها را دیگران باید انجام دهند و مربوط به خودشان نمی‌شود. اما شما نمی‌توانید عنان رفتار شخص دیگری را در دست داشته باشید، شما فقط اختیار رفتار خودتان را دارید. دستورالعمل‌ها را مربوط به خود بدانید و منتظر نمایند تا اول دیگران آنها را اجرا کنند.

۱۸:۳ - ۱:۴ پولس سه نوع رابطه را تشریح می‌کند: (۱) رابطه زنان و شوهران، (۲) والدین و فرزندان، و (۳) اربابان و خدمتکاران. در هر مورد، هر دو طرف برای اطاعت کردن و محبت نمودن، برای مطیع بودن و تشویق کردن، برای از دل و جان کار کردن و منصف بودن، مسؤولیتی متقابل دارند. روابط خانوادگی و روابطی را که در محل کار با دیگران دارید بررسی کنید. آیا رابطه شما با دیگران همانطوری است که منظور نظر خدا می‌باشد؟

برای گرفتن دستورالعمل‌هایی مشابه، مراجعه کنید به افسسیان ۲۱:۵ - ۹:۶.

۲۲:۳ - ۱:۴ اینجا پولس بردگی را محکوم نمی‌کند یا آن را نادیده نمی‌گیرد، بلکه شرح می‌دهد که مسیح و رای همه اختلافات طبقاتی است. خطاب به خدمتکاران می‌گوید از جان و دل کار کنند چنانکه گویی مسیح خودش ارباب آنهاست (۲۲:۳-۲۵)؛ اما اربابان نیز باید عادل و منصف باشند (۱:۴). شاید پولس به‌طور خاص به

۲ در دعا، جدیت و پشتکار را فراموش نکنید. همیشه در حال دعا و راز و نیاز با خدا باشید. منتظر جواب دعاهایتان بمانید و فراموش نکنید که وقتی دعایتان مستجاب شد، از خدا تشکر کنید. ۳ به خاطر بسپارید که برای ما هم دعا کنید که خدا فرصتهای مناسبی ایجاد کند تا پیغام انجیل مسیح را به همه اعلام کنیم؛ در واقع، به علت موعظه انجیل است که در اینجا زندانی هستیم. ۴ دعا کنید که جرأت کافی داشته باشیم تا این پیغام را آزادانه و تمام و کمال بیان نمایم.

۵ از هر فرصت نهایت استفاده را بکنید تا پیغام انجیل را به دیگران برسانید، و بدانید چگونه با کسانی که هنوز ایمان نیاورده‌اند، عاقلانه رفتار نمایید. ۶ گفتگوی شما معقول و پر از لطف باشد، تا برای هر کس پاسخی مناسب داشته باشید.

سلامهای آخر

۷ برادر عزیزمان «تیخیکوس»، شما را از وضع من آگاه خواهد ساخت؛ او خدمتگذار وفادار مسیح و همخدمت من است. ۸ او را مخصوصاً نزد شما می‌فرستم تا شما را از احوال ما مطلع سازد و شما را دلگرم و تشویق نماید. ۹ در ضمن «اونیسیموس» را نیز همراه او می‌فرستم که برادر عزیز ما و همشهری خود شماست. این دو برادر، شما را در جریان همه وقایع اینجا خواهند گذاشت.

۲:۴

لو ۱:۱۸

اعما ۱۴:۱

افس ۱۸:۶

۱ تسلا ۱۷:۵

۴:۴

افس ۲۰:۶

۵:۴

افس ۱۶:۵ و ۱۵:۵

۶:۴

جا ۱۲:۱۰

افس ۲۹:۴

۱ پطرس ۱۵:۳

۷:۴

اعما ۴:۲۰

افس ۲۱:۶ و ۲۲

۹:۴

فلیم ۱۰

که شما به آن دل بسته بودید، بلکه به طریقی که می‌داند بهترین راه است.

۶:۴ وقتی با دیگران درباره مسیح صحبت می‌کنیم، چیزی که اهمیت دارد این است که همواره هر چیزی را که می‌گوییم، مؤدبانه بیان کنیم. فرقی نمی‌کند پیام ما چقدر قابل درک بوده است، اگر در بیان آن مؤدب نباشیم، گفته ما تأثیر خود را از دست خواهد داد. همانطور که ما دوست داریم دیگران به ما احترام بگذارند، ما هم باید به دیگران احترام بگذاریم، البته اگر می‌خواهیم به آنچه که می‌گوییم، گوش فرا دهند.

۷:۴ تیخیکوس یکی از نمایندگان شخصی پولس و احتمالاً حامل نامه‌هایی بود که پولس برای کولسیان و افسسیان نوشت (همچنین مراجعه کنید به افسسیان ۲۱:۶ و ۲۲). او پولس را با هدایایی که برای کلیسای اورشلیم جمع آوری شده بود، تا اورشلیم همراهی کرد (اعمال ۴:۲۰).

فکر اونیسیموس و فلیمون بود، ارباب و خدمتکاری که منازعه آنها با یکدیگر در رساله به فلیمون مطرح شده است (مراجعه کنید به رساله فلیمون). فلیمون شخص متمولی بود از کلیسای کولسی، و اونیسیموس خدمتکار و برده او بود (۹:۴).

۲:۴ آیا پیش آمده که از دعا کردن برای چیزی یا کسی، رفته‌رفته خسته شده باشید؟ پولس می‌گوید: «همیشه در حال دعا و راز و نیاز با خدا باشید.» پافشاری کردن، ایمان ما را نشان می‌دهد که بدنبال آن خدا جواب دعاها را می‌دهد. اگر فوری جواب دعا را نمی‌گیرید، ایمانتان نباید تلف شود، چون خدا با تأخیر در دادن جواب دعا، اراده‌اش را در زندگی شما عملی می‌کند. وقتی احساس می‌کنید که از دعا کردن خسته شده‌اید، بدانید که خدا حاضر است و همیشه دعای شما را می‌شنود و عمل می‌کند، البته شاید نه به طریقی

۱۰:۴ اعما ۱۲:۱۲ ؛ ۳۷:۱۵ ؛ ۲۹:۱۹ ؛ ۴:۲۰ ؛	۱۰ «آرسترخوس» که با من در زندان است، و «مرقس» پسر عموی «برنابا»، به شما سلام می‌رسانند. همانگونه که قبلاً هم سفارش کرده‌ام، هرگاه مرقس نزد شما آید، از او به گرمی پذیرایی کنید. ^{۱۱} «یسوع یستوس» نیز سلام می‌رساند. از مسیحیان یهودی‌نژاد، فقط همین چند نفر در اینجا با من خدا را خدمت می‌کنند، و خدا می‌داند که چقدر باعث دلگرمی من شده‌اند!
۱۲:۴ کول ۲۸:۷:۱	۱۲ «اپافراس»، همشهری دیگر شما و خدمتگزار عیسی مسیح به شما سلام می‌رساند. او همیشه با جدیت برای شما دعا می‌کند تا کامل و استوار شوید و در هر امری اراده و خواست خدا را درک کنید. ^{۱۳} من شخصاً شاهد هستم که او با چه تلاش و کوششی برای شما و همچنین برای مسیحیان اهل «لاودیکیه» و «هیراپولیس» دعا می‌کند.
۱۳:۴ کول ۱:۲	۱۴ «لوقا» پزشک محبوب و همچنین «دیماس» به شما سلام می‌رسانند. ^{۱۵} به برادران ما در «لاودیکیه»، و به «نیمفاس» و مؤمنینی که در خانه او برای عبادت جمع می‌شوند، سلام برسانید. ^{۱۶} در ضمن، پس از خواندن این نامه، آن را به کلیسای لاودیکیه بفرستید، و نامه‌ای را هم که برای ایشان نوشته‌ام، بگیرید و بخوانید. ^{۱۷} به «ارخیپوس» نیز بگویید: «در انجام خدمتی که خداوند به تو سپرده است، کوشا باش!»
۱۴:۴ ۲ تیمو ۱۱:۱۰ و ۱۱:۱ ۲۴ فلیم ۱۵:۴ روم ۵:۱۶ ۱۹:۱۶ فلیم ۲ ۱۶:۴ ۱ تسال ۵:۲۷ ۱۷:۴ ۲ تیمو ۵:۴ فلیم ۲	

در مورد لاودیکیه، مراجعه کنید به توضیحات مربوط به ۱:۲.

۱۴:۴ لوقا مدت زیادی را با پولس سپری کرد، و نه تنها او را در بیشتر طول سفر بشارتی سومش همراهی کرد، بلکه در زندان در روم کنار پولس بود. لوقا انجیل لوقا و کتاب خدمات رسولان را نوشته است. دیماس تا مدتی نسبت به پولس وفادار ماند، اما بعد او را ترک کرد (۲ تیموتائوس ۱:۴).

۱۵:۴ مسیحیان اولیه اغلب در خانه‌ها برای عبادت جمع می‌شدند. تا قرن سوم هنوز ساختمان کلیساها معمول نبود. ۱۶:۴ برخی بر این نظرند که نامه به لاودیکیه، شاید رساله افسسیان باشد. بیشتر احتمال دارد که نامه‌ای مخصوص ایمانداران لاودیکیه در بین بوده باشد که ما امروز هیچ اثری از آن در دست نداریم. پولس نامه‌های زیادی نوشت که در دست نیستند (برای مثال، مراجعه کنید به ۲ قرنتیان ۳:۲ و توضیحات مربوط به آن).

۱۷:۴ پولس نامه به فلیمون را خطاب به ارخیپوس نیز نوشته است (فلیمون ۲:۱). پولس او را در آن نامه «سرباز عیسی مسیح» می‌نامد. شاید او سربازی رومی بوده است که عضوی از کلیسای کولسی شده بود، یا شاید پسر فلیمون بوده است.

۱۰:۴ مرقس با پولس و برنابا در سفر اول بشارتی‌شان همراه شد (اعمال ۲۵:۱۲)، اما بعد به دلایلی نامعلوم، در میانه سفر آنها را ترک گفت (اعمال ۳۷:۱۵-۳۹). برنابا و مرقس با هم خویشاوند بودند، و وقتی پولس از بردن مرقس در سفر دیگر امتناع ورزید، برنابا و مرقس جدا شدند تا با هم پیام انجیل را موعظه کنند (اعمال ۳۹:۱۵-۴۱). مرقس با پطرس نیز خدمت می‌کرد (اعمال ۱۲:۱۲ و ۱۳؛ ۱ پطرس ۵:۱۳). بعدها، مرقس و پولس با هم آشتی کردند (فلیمون ۲۴:۱). مرقس، انجیل مرقس را نوشته است.

۱۲:۴ اپافراس کلیسای کولسی را بنیاد گذاشته بود (مراجعه کنید به توضیحات مربوط به ۷:۱)، و گزارشی که او برای پولس به روم آورد، باعث شد که پولس این نامه را بنویسد. اپافراس قهرمانی از کلیسای کولسی بود، یکی از ایماندارانی که کمک می‌کرد تا کلیسا علیرغم کثرت مشکلات، با هم متحد باشند. دعاهایی که او با جدیت برای ایمانداران می‌کرد، محبت و علاقه عمیق او را نسبت به آنها نشان می‌دهد.

۱۳:۴ لاودیکیه در ۱۷ کیلومتری شمال غربی کولسی واقع بود؛ هیراپولیس تقریباً در هشت کیلومتری شمال لاودیکیه قرار داشت. برای کسب اطلاعات بیشتر

۱۸:۴
عبر ۳:۱۳

^{۱۸} این چند کلمه را نیز با خط خودم می‌نویسم و درود می‌فرستم: «مرا در این زندان فراموش نکنید! خدا شما را فیض عنایت فرماید.»

از طریق شناخت سری را می‌داد (شکل اولیه مکتب گنوستیکی). معلمین دروغین با تضعیف کردن انسانیت و الوهیت مسیح، ایمان به مسیح را تباه کردند و کوشیدند زندگی روحانی را از زندگی طبیعی جدا کنند. پولس در نامه به کولسیان روشن می‌سازد که مسیح به تنهایی منبع زندگی روحانی و سر بدن می‌باشد. او هم خدای عالم روحانی است و هم عالم مادی. طریق عمیق‌تر کردن زندگی روحانی، کارهای مذهبی، شناخت مخصوص، یا کشف اسرار نیست، بلکه از طریق رابطه‌ای شفاف با خداوند عیسی مسیح میسر است. ما هرگز نباید بگذاریم چیزی بین ما و نجات دهنده‌مان قرار بگیرد.

۱۸:۴ پولس معمولاً نامه‌هایش را برای کاتبی دیکته می‌کرد، اما اغلب نامه‌ها را با توضیح مختصری که با خط خود می‌نوشت، خاتمه می‌داد (همچنین مراجعه کنید به اقرنتیان ۲۱:۱۶؛ غلاطیان ۱۱:۶). این کار مانع می‌شد که معلمین دروغین نامه‌هایی به اسم پولس بنویسند، مشکلی که پولس قبلاً با آن روبرو شده بود (۲ تسالونیکیان ۳:۱۷). این کار حالت خصوصی هم به نامه می‌داد.

۱۸:۴ برای فهمیدن نامه به کولسیان، ما باید بدانیم که کلیسا زیر فشاری از طرف بدعتی که مشابه یک فرقه بود، قرار داشت؛ این فرقه وعده زندگی روحانی عمیق‌تر